



Зодіакальний гороскоп

Життєміром стала журналістика



Січень почався з морозів

* * *

Розсміявся дзвінко січень,
Заяскрів сніжинками.
Дітвору гуляти кличе
Білими стежинками.
Швидше на санчата!
З гірки покатаємось.
Снігу я приніс багато,
Нумо, позмагаємось!
І жартує січень білий,
Шелестить порошею.
На санках ми полетіли
В зимоньку хорошу.
Тамара Мезенцева

79 мм опадів, що перебуває в межах норми.
Абсолютним мінімумом для цього місяця є температура мінус 27° -38,2°С, абсолютним максимумом - плюс 10,3-18,4°С. Найчастіше середня температура повітря у січні становить від 0°С до -6°С. Але цьогоріч середньомісячна температура буде від -1°С до -7°С, що на 1,5°С нижче за норму.
Погода очікується мінливою - з опадами, ожеледицею та різкими змінами температури.
Синоптикиня Українського гідрометеорологічного центру Наталя Птуха розповіла, що полярний вихор буде змінювати інтенсивність, тому можливі короткі вторгнення холодного повітря, навіть на фоні загалом теплої зими, особливо у січні-лютому.
Аналіз кліматичних даних за останні 30 років показує, що зими в Україні стають теплішими, адже середні місячні температури підвищилися на 2-2,5 °С. Періоди з температурою нижче нуля скоротилися, а сума від'ємних температур у зимовий сезон зменшилася майже вдвічі.



№1 (571), середа
7 січня 2026 року

Незалежна громадсько-політична газета

8 сторінок

Ключові зміни-2026: що змінилося з 1 січня

■ 2026 рік принесе нам чимало змін, які стосуватимуться кожного українця. Зокрема, зростуть мінімальна зарплата і прожитковий мінімум, підвищать зарплати окремим категоріям працівників, соціальні виплати, для підприємців підвищать податки та ін. Отож ми підготували для вас найважливіші нововведення.

Зарплати

З 1 січня 2026 р. мінімальна зарплата в Україні зросла на 647 грн - до 8 647 грн. Тепер мінімальна ставка за годину роботи становить 52 грн замість 48. Також, відповідно, зросли наступні виплати: лікарняні і декретні - щонайменше 284,07 грн; граничний розмір добових при відрядженні по Україні - 864,7 грн (10% від МЗП); одноразова виплата сім'ї в разі втрати працездатності через травму на виробництві чи смерть - 345 880 грн (40 МЗП).

Прожитковий мінімум теж підвищився: загальний - 3 209 грн, для працездатних осіб - 3 328 грн, для непрацездатних - 2 959 грн, для дітей до 6 років - 2 817 грн, для дітей 6-18 років - 3 512 грн.

Ці показники впливають на податки, штрафи та розмір соціальних виплат.

Важливо, що розмір мінімальної зарплати впливає й на процес бронювання працівників. Тож з 1 січня підприємства можуть бронювати працівників лише за умови, якщо їхня середня зарплата становитиме 11,6 тис. гривень.

Наприкінці грудня Кабінет Міністрів відповідно до бюджету 2026 р. ухвалив рішення про підвищення з січня 2026 р. заробітної плати педагогічних працівників на 30%, а з вересня - ще на 20%. Для цього у бюджеті вже передбачене фінансування на перші 8 місяців 2026 року.

З 1 січня підвищать заробітну плату працівникам житлово-комунального господарства. Відповідні зміни передбачені оновленою галузеву угодою між Міністерством розвитку громад та територій та профспілками. Тож з Нового року мінімальна тарифна ставка робітника І розряду зросте до рівня не менше 260% прожиткового мінімуму, що означає збільшення зарплати приблизно на 40%.

Крім того, надбавки за виконання особливо важливої роботи, зокрема під час воєнного стану, збільшено до 100% посадового окладу, а доплата за знання іноземної мови - до 15%.

Суттєве зростання доходів очікує й соціальних працівників. В Уряді повідомили, що з 1 січня 2026 р. їхні посадові оклади зростуть майже у 2,5 раза, тобто приблизно на 150%. Зокрема: соціальний менеджер (15 тарифний розряд): з 8 243 грн до



20 607 грн, фахівець із соціальної роботи (12 тарифний розряд): з 6 773 грн до 16 932 грн, молодша медична сестра (4 тарифний розряд): з 4 058 грн до 10 145 грн.

Пенсії та стаж для призначення пенсії за віком

Оскільки з 1 січня зріс прожитковий мінімум та мінімальна заробітна плата. Це вплинуло на розмір мінімальної пенсії: вона становитиме 2 595 гривень.

В Україні, згідно з чинним законодавством, набутий людиною необхідний страховий стаж (який визначає право на призначення пенсії за віком) встановлено "на дату досягнення людиною відповідного віку".

Тривалість страхового стажу, що дає право на призначення пенсії за віком у 2026 р. наступна: 60 років - 33 роки, 63 роки - 23 роки, 65 років - 15 років.

Індексація пенсій (підвищення) у 2026 р. запланована на березень.

Виплати при народженні дитини

З 1 січня 2026 р. в Україні запроваджуються нові види державної допомоги для сімей із дітьми, а розмір виплат при народженні дитини становитиме 50 тис. грн на кожну дитину.

Відповідний закон Президент підписав ще у листопаді 2025 року. Документ передбачає виплату допомоги при народженні дитини одному з батьків або опікуну, з яким дитина постійно проживає. У разі народження двох і більше дітей виплата надається на кожну дитину окремо.

У 2026 р. щомісячна допомога у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам, які не застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування,

становитиме 7 тис. грн. Допомога для догляду за дитиною до досягнення нею однорічного віку - 7 тис. грн, а в разі призначення такої допомоги для догляду за дитиною з інвалідністю - у розмірі 10 тис. грн. Допомога для догляду за дитиною "єЯсла" надається у розмірі 8 тис. грн, а за дитиною з інвалідністю - у розмірі 12 тис. грн.

Одноразова грошова допомога учням першого класу "пакунок школяра" надається у розмірі 5 тис. грн. Нагадаємо, розмір таких виплат встановлюється кожного року окремим законом про Держбюджет.

ФОПи

З 1 січня 2026 р. ФОПи перейшли від щомісячного до щоквартального подання єдиної звітності з податку на доходи фізичних осіб (ПДФО), військовий збір (ВЗ) та єдиного соціального внеску (ЄСВ).

За грудень 2025 року так звана об'єднана звітність подається ще за старими правилами - щомісячно, тобто до 20 січня 2026 року потрібно подати за грудень 2025 року. А за 1 квартал 2026 року звітність подається вже відповідно до нових норм - до 10 травня 2026 року.

Зростання мінімалки автоматично збільшує податкові ставки для фізичних осіб-підприємців: єдиний податок - ФОП 1 групи: 332,8 грн (10% від прожиткового мінімуму), ФОП 2 групи: 1 729,4 грн (20% від мінімальної зарплати); військовий збір - (для ФОП 1 та 2 групи): 864,7 грн (10% від мінімальної зарплати); ЄСВ: 1 902,34 грн (22% від мінімальної зарплати).

Так само зросте і ЄСВ, який мають сплачувати роботодавці за найманих працівників.

Інші зміни

У січні в Україні стартувала програма "Національний чекан". Українці віком від 40 років зможуть

отримати 2 000 грн через застосунок "Дія" - кошти дозволено використати виключно на проходження медичних обстежень. Мета - раннє виявлення серцево-судинних захворювань, діабету та ментальних розладів. Для громадян, які не користуються смартфонами, передбачена можливість оформлення участі в програмі через Центри надання адміністративних послуг (ЦНАПи).

Окрім того, з 1 січня припиняє діяти пільговий режим оподаткування імпорту електромобілів та повертається вимога сплати 20% ПДВ й 10% ввізного мита при ввезенні таких авто на митну територію України. Нові правила стосуються як дилерів, так і фізичних осіб, які імпортують електромобілі. Водночас для громадян продаж електромобілів на території України залишається незмінним: ПДВ не нараховується, оскільки громадяни не є платниками ПДВ.

Також з 1 січня Україна увійшла до єдиної роумінгової зони ЄС "Роумінг як вдома". У липні 2025 р. Європейська комісія погодила надання Україні такого доступу до політики "Roam like at Home", що дасть змогу українцям користуватися мобільним зв'язком у ЄС без додаткових витрат.

У 2026 р. у застосунку "Дія" стане доступною послуга розлучення. Послуга розірвання шлюбу з'явиться в "Дії" у 2026 р. та буде доступна для подружжя, яке не має неповнолітніх дітей. Після подання заяви "Дія" автоматично перевірить інформацію в реєстрах, і через місяць шлюб буде розірвано. Упродовж цього часу заяву можна відкликати. Свідомцю про розірвання шлюбу буде доступне в застосунку.

З 1 січня 2026 р. набули чинності оновлені правила перетину державного кордону для чоловіків, які працюють у сфері медіа, стратегічних комунікацій та інформаційної діяльності.

Пропуск таких осіб через державний кордон здійснюватиметься Державною прикордонною службою за наявності листа від Державного комітету телебачення і радіомовлення. У ньому мають бути зазначені дата виїзду, орієнтовна дата повернення, пункт пропуску та інші необхідні дані. Відповідним листом здійснюється інформування Держприкордонслужби про участь цієї категорії громадян у заходах за кордоном.

Максимальний строк тимчасового перебування громадян України за кордоном за цим пунктом правил перетину кордону становить не більше 60 календарних днів.



До кінця січня прогнозують ще вісім магнітних бур

■ Очікуються вони слабкої, середньої та сильної інтенсивності. На кожну людину вони впливають по-різному. У когось спричинять пригнічений настрій, головний біль, а в когось - загострення хронічних хвороб.



Календар небезпечних дат:

8-10 січня - середня геомагнітна буря. У цей період можуть виникнути легкі симптоми слабкості, головного болю та порушення сну.

12 січня - сильна геомагнітна буря. Можуть загострюватися хронічні хвороби, боліти суглоби та м'язи, тому важливо утримуватися від фізичних навантажень, обмежити вживання шкідливої їжі, алкоголю.

14-16 січня - слабка геомагнітна буря, негативний вплив якої відчують люди із хронічними захворюваннями, може виникнути апатія та депресія.

17-19 січня - сильна магнітна буря, пік якої припаде на 18 число. Ці коливання можуть спричинити сильні головні болі, стрибки тиску, ломоту в суглобах, емоційні перепади. Намагайтеся уникати навантажень як фізичних, так і психологічних.

20-21 січня - середня геомагнітна буря. Може виникнути безсоння та підвищений кров'яний тиск. Метеозалежним людям краще

відмовитися від інтенсивних фізичних навантажень, довгих поїздок та важливих справ.

22-23 січня - незначні магнітні коливання, які можуть викликати занепокоєння у людей з серцево-судинними хворобами. Але в цілому на здоров'я більшості вони не вплинуть.

26-27 січня - потужна магнітна буря. Магнітні коливання відчують на собі практично всі, навіть здорові люди. Особливо варто бути обачними людям з серцево-судинними та іншими хронічними хворобами.

29-31 січня - слабка магнітна буря. Важливо уникати стресів і конфліктів.

Щоб зменшити вплив магнітних бур, намагайтеся дотримуватися здорового способу життя: більше гуляйте на свіжому повітрі, не перенавантажуйте себе фізичними вправами, уникайте вживання алкоголю та жирної їжі, стежте за дотриманням режиму сну, пийте більше звичайної води.

Тож будьте уважні та здорові!

Курс долара у 2026 році: куди рухатиметься «зелений»?

■ Попри війну та глобальні потрясіння, у 2025 р. долар в Україні тримався на позначці 42 гривні. Однак цьогоріч експерти очікують поступового ослаблення української валюти. Яким буде курс і що на нього впливатиме - з'ясуовував Центр громадського моніторингу та контролю.



ний курс долара коливатиметься в межах 42,6-43 гривень. Якщо війна триватиме весь рік, максимальне значення офіційного курсу американської валюти становитиме 44-45 гривень.

Схожі прогнози у Dragon Capital, там закладають курс на рівні 44 гривні за долар. У групі ІСУ прогнозують 44,3 гривні за американську валюту, у Київській школі економіки - 44,5 гривні, у Concorde Capital - 44,8 гривні. "Ми очікуємо, що наприкінці 2026-го курс долара становитиме близько 45 гривень, а євро - близько 55 гривень. НБУ матиме достатньо резервів, щоб і надалі реалізувати політику керованої гнучкості. З одного боку, девальвація гривні дасть змогу покращити дисбаланси сальдо товарів та послуг, розширення яких ми бачимо цього року. З іншого боку, тем-

пи девальвації будуть нижчими за дохідність гривневих активів, про що постійно згадує НБУ", - розповів головний експерт з макроекономічного аналізу "Райффайзен банку" Сергій Колодій в інтерв'ю "Економічній правді".

До слова, у державному бюджеті на 2026 закладено курс гривні 45,7 гривні за долар.

Що буде з долларом у світі?

На початку другого терміну президента Дональда Трампа американська валюта знецінилася на 10% відносно кошика з шести основних світових валют. У 2026 році аналітики J.P. Morgan очікують на подальше послаблення курсу долара. "Наш прогноз щодо долара на 2026 рік є "ведмежим" (курс буде пада-

ти - ред.), хоча й меншим за масштабами та менш однорідним, ніж у 2025 році", - зазначила співкерівниця відділу глобальної валютної стратегії в J.P. Morgan Міра Чандан.

"Для нас не буде сюрпризом, якщо наприкінці 2026 р. пара EUR/USD перевищить рівень 1,2 (долара за євро - ред.), - прогнозує Колодій. У кінці грудня 2025 р. 1 євро на міжнародному валютному ринку коштує 1,18 долара.

Золото та срібло зростають

На тлі поступового знецінення "зеленого", впродовж 2025 р. золото подорожжало приблизно на 66% і наприкінці грудня коштувало 4 308 доларів за унцію. У найбільшій місячній аналітики Bank of America прогнозують рекордне зростання золота до 5 тисяч доларів за унцію.

Ще більше за минулий рік зросло срібло: додало у ціні понад 180% і наприкінці минулого року

торгувалося на рівні 74,8 долара за унцію.

Що замінить долар?

Чи означає все це, що долар більше не буде світовою валютою? Експерти сумніваються у такому сценарії. "Приблизно 60-70% транзакцій та активів обертаються в доларі, 15-20% - у євро. Решту поділили фунт, ена, юань та інші валюти. У євро було багато можливостей стати глобальною валютою, але пройшло вже 30 років, а воно нею не стало. Чогось не вистачає", - розповів в інтерв'ю ЕП професор Університету Каліфорнії Берклі Юрій Городніченко.

За даними НБУ, на початку грудня 2025 р. міжнародні резерви України становили 54,7 млрд доларів, а це близько 60,5%. Швидко змінити структуру резервів, збільшивши в ній частку іншої валюти чи золота, не зможуть ані Нацбанк, ані будь-який інший центральний банк світу.



7 січня - сильна хмарність, протягом дня та ввечері невеликий сніг. Вітер південно-західний, 3-4 м/сек. Температура повітря вночі 4, вдень 3 градуси морозу. Атмосферний тиск 732-731 мм рт. ст. Схід сонця - 8.12, захід сонця - 16.35. Тривалість дня - 8.22.

8 січня - хмарно, вдень та ввечері опади у вигляді снігу. Вітер південно-західний, 3-6 м/сек. Температура повітря вночі 7, вдень 5 градусів морозу. Атмосферний тиск 731-723 мм рт. ст. Схід сонця - 8.12, захід сонця - 16.36. Тривалість дня - 8.24.

3 Новим роком,
синку...
На цвинтарі прикрасила ялинку,
Біля портрета сина смерті дата.
Слова, як камінь:
- 3 Новим роком, синку!
Але він завжди буде мовчати.
Прикрасила війною і сльозами.
Не вірю досі, що твоя могила.
Крізь вічність посміхаєшся до мамі.
— Ти воїна-Героя народила.
Горе своє не виплачу сльозою.
Рано було до Бога, тобі, сину.
Думками і молитвами тобою.
Для мамі ти живий і не загинув.
Вдома, куди не глянь, твої світлини.
Що принесе нам рік новий, не знаю.
Лети до нас, хоч на хвилинку, сину.
Богу скажи, мама тебе чекає...
...На камені розумні сина очі.
Пам'ять про нього
я нікому не віддам.
Нема бажань, лише одного хочу,
почути, як в дитинстві: - Мамо! Мам!
У Новий рік йду
з горем і сльозами...
В Старому році залишається життя.
На цвинтарі свята у тої мамі,
чиє лежить під прапором дитя...
Соломія Українець



23 грудня жителі Кременецької громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця, інспектора прикордонної служби прикордонного Карпатського загону Державної прикордонної служби України, мешканця м. Кременець, солдата **Вадима Сергійовича ТЕРНОВОГО** (6. 01. 1992 р.н.), який загинув 11 грудня 2025 р. під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Михальчина Слобода Новгород-Сіверського району Чернігівської області.

Світлої пам'яті Вадим закінчив Кременецьку гімназію №3, училище, від вересня 2025 р. захищав Україну, був добрим, щирим. Як розповідають знайомі воїна, він загинув в одному з перших боїв...

"Висловлюємо співчуття рідним, близьким та усім, хто знав Героя Вадима... Вічна пам'ять і слава українському воїну, який захищав Батьківщину та кожного з нас..." - повідомили у Кременецькій міській раді.

"О ні..., важко повірити і ще важче прийняти цю страшну звістку. Пішов із життя мій однокласник - світла, добра людина, справжній Герой України..." - написав у соцмережі Сергій Половець.

Поховали захисника у рідному місті. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Сумний святий вечір у родині
22-річного воїна...

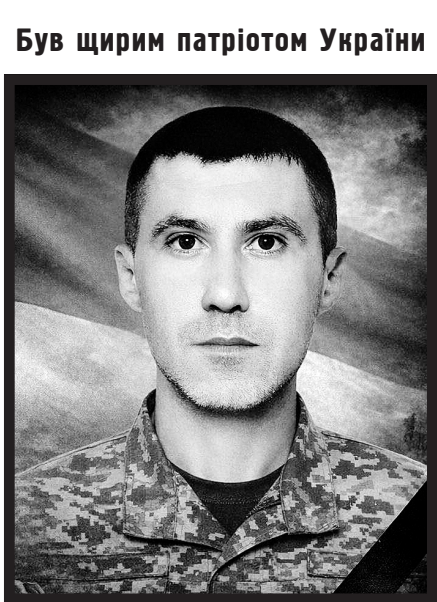


24 грудня жителі Хоростківської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, оператора безпілотних літальних апаратів, мешканця м. Хоростків, солдата **Олександра Олександровича ГОЦАЛЮКА** (19. 06. 2003 р.н.), який загинув 19 грудня 2025 р. від поранень, несумісних з життям, під час виконання бойового завдання поблизу населеного

«На цвинтарі свята у тої мамі, чиє лежить під прапором дитя...»

пункту Варварівка Пологівського району Запорізької області, внаслідок ураження ворожим FPV дроном.
Світлої пам'яті Олександр "До 9 класу навчався у заводській школі міста Хоростків, згодом продовжив навчання у Гусятинському коледжі за спеціальністю "Менеджмент". Не закінчивши навчання, пішов на строкову військову службу, з 1. 12. 2021 р. - у місті Мукачево. Повернувшись з армії, деякий час працював на підприємстві "Інтерформ Захід", згодом - на ДП ДГ "Подільське", однак, керуючись почуттям обов'язку, 17 травня 2025 р. підписав контракт та став до лав захисників України... Молодий, відважний, відданий Україні - Олександр до останнього подижу захищав нашу свободу і майбутнє..." - повідомили у Хоростківській міській раді.
"Щирі співчуття батькам, братам, сестричці, рідним і близьким полеглого Героя, який віддав своє молоде життя за волю і незалежність України..." - написала у соцмережі Оля Фокшей. Поховали захисника у рідному місті. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Був щирим патріотом України



24 грудня жителі Тернопільської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця 105-ї окремої бригади територіальної оборони, мешканця м. Тернопіль **Сергія Володимировича ПАЗИНСЬКОГО** (26. 06. 1982 р.н.), який загинув 2 листопада 2025 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Єгорівка Синельниківського району Дніпропетровської області.

Світлої пам'яті Сергій пішов захищати Україну у червні 2023 року... Майже місяць його вважали безвісти зниклим.

Як написали журналісти "Суспільне. Тернопіль": "До повномасштабної війни Сергій працював у Головному управлінні Державної казначейської служби у Тернопільській області. Як розповіла його сестра Ірина Бердій: "Сергій був дуже доброю людиною. Він був щирим патріотом України. Завжди хотів, щоб в цьому світі була справедливість, і він від щирого серця захищав Україну". Попросяться з Сергієм прийшла його колега Наталя Бородій. "Сергійко був дуже хорошим, позитивним, веселим, порядним. Ми з ним товаришували, працювали в одному колективі. В мене залишається лише гарні спогади про нього. Він дуже любив свою родину, дружину й донечку", - розповіла Наталя Бородій.

Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища у Тернополі.

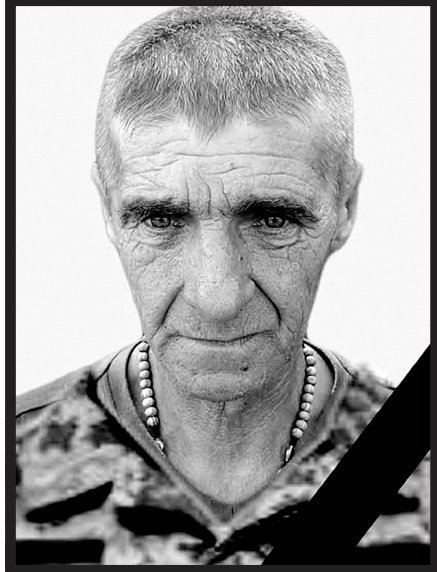
Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна слава і пам'ять Герою!

Не витримало серце...
27 грудня жителі Тернопільської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, мешканця міста Тернопіль **Михайла Ігоровича ГРИЩИШИНА** (15. 12. 1989 р.н.), серце якого перестало битися 21 грудня 2025 року.
Світлої пам'яті Михайло у мирному житті був чуйним і щирим чоловіком, який став мужнім і сміливим воїном. Поховали захисника на Пантеоні



Героїв Микулинецького кладовища у Тернополі.
Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна слава і шана Герою!

Упродовж 17-ти місяців
вважався зниклим безвісти



28 грудня жителі Нараївської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, стрільця-санітара егерського відділення батальйону 68 ОЕБр ім. Олексі Довбуша, мешканця села Поточани, солдата **Івана Михайловича ТОЛОПКУ** (3. 06. 1970 р.н.), який загинув 20 липня 2024 р. під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Новоселівка Перша Покровського району Донецької області.

Світлої пам'яті Іван "вважався зниклим безвісти... Висловлюємо щирі співчуття дружині, дочці, рідним та близьким Івана у цей важкий час..." - повідомили у Нараївській сільській раді.
"Довгі дні і місяці очікування родини, віри у краще, що живий, що скоро повернеться у рідну домівку, до родини. Молитва за воїна лунала щовечора. Але, на жаль, постановою про збіг ДНК підтвердила загибелі воїна, він повертається "на щиті"... - написали у соцмережі на сторінці Об'єднання родин військовослужбовців 68 ОЕБр імені Олексі Довбуша.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Пішов до лав небесних
захисників у Різдвяний вечір,
коли "відкрите" небо



28 грудня жителі Тернопільської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, мешканця м. Тернопіль **Мартина Яковича ПРОШИНА** (6. 05. 1981 р.н.), серце якого перестало битися 24 грудня 2025 року від травм, отриманих під час виконання бойового завдання на Харківщині.

Світлої пам'яті Мартин був добрим і щирим чоловіком, водночас сміливим і мужнім та відповідальним воїном.

Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища у Тернополі.

Щиро співчуваємо матері, дружині, дітям, рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна слава і шана Герою!

"Дві втрати. Одна хата..."

29 грудня жителі Підволочиської громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця, солдата 82-ї окремої десантно-штурмової Буковинської бригади, мешканця села Хмельська **Дмитра Васильовича ПИЛИП'ЮКА** (24. 12. 1993 р.н.), який загинув 4 липня 2025 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Товчанськ Харківської області.

Світлої пам'яті Дмитро вважався безвісти зниклим... "Цей дім уже вдруге цього року



наповнився жалобою. Пані Валентина раніше втратила рідного брата - Андрія Шумаду, військовослужбовця, який загинув 10 січня 2024 року і також певний час вважався безвісти зниклим. Дві втрати. Одна хата. Один біль - на все життя. Дмитро народився на Хмельниччині. У підлітковому віці переїхав до Хмельська, де минули його юнацькі роки, де він навчався і зростав. Здобув фах у Підволочиському професійному ліцеї - радіомеханіка та оператора комп'ютерного набору. Батька Дмитро втратив рано. У селі його пам'ятають спокійним, тихим, світлим хлопцем - людиною зі щирою душею і добрим серцем. Та коли настав час - він без вагань став на захист Батьківщини, аби ми мали шанс на мирне й вільне майбутнє... Прощання було багатолюдним, усі, хто знав і шанував Дмитра, прийшли віддати йому останню шану. Село прощалося зі своїм Героєм сльозами і молитви..." - повідомили у Підволочиській селищній раді.

"Сьогодні погода у моїх очах передавала стан душі материнського болю... Пів року чекала цього моменту, повернення своєї дитини, хоча знала, що син вже буде повертатися до неї в домовині... Сьогодні вдруге я переступила поріг дому двох полеглих Героїв, у мене ще такого не було і дай Боже, щоб не було. Це якесь подвоєння болю і страждання, такий надважкий хрест жертвності випав на таку тендітну і одночасно вольову та сильно сестру і маму Героїв. Як жити? Де брати сили? Як виміряти біль душі?.. Щирісердечні співчуття мамі, сестричці, рідним, близьким..." - написала у соцмережі Галина Гладш.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Був людиною
чесної та мужності

30 грудня жителі Іване-Пустенської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, мешканця с. Іване-Пусте, молодшого сержанта **Василя Романовича ЧУБЕЯ** (23. 01. 1980 р.н.), який загинув 17 серпня 2024 р. під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Гродівка Покровського району Донецької області внаслідок артилерійського обстрілу позицій.

Світлої пам'яті Василь "був людиною честі та мужності, яка без вагань стала на захист рідної землі. Тривалий час ми жили надією, поки він вважався безвісти зниклим, але, на жаль, підтвердилося найгірше... Низький уклін батькам за виховання справжнього патріота..." - повідомили в Іване-Пустенській сільській раді.

Воїн залишив у вічному смутку дружину та дітей, батьків, брата... Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і слава Герою!



30 грудня жителі Великоберезовицької громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця, стрільця-помічника гранатометника, мешканця села Настасів **Віталія Михайловича ТИМЧУКА** (14. 11. 1982 р.н.), який загинув 6 вересня 2025 р. під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Шахове Покровського району Донецької області.

Світлої пам'яті "Віталій навчався у школі в рідному селі, був справжнім патріотом, відданим своїй Батьківщині, добрим, співчутливим, ввічливим, відповідальним та сумлінним.... Від вересня вважався зниклим безвісти... У Героя залишилися мама Ольга, батько Михайло та брат Володимир..." - повідомили у Великоберезовицькій селищній раді.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Розшукували,

сподівалися до останнього...

29 грудня жителі Тернопільської громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця 77-ї окремої аеромобільної Надніпрянської бригади ДШВ ЗСУ, мешканця м. Тернопіль **Віталія Володимировича ВОВКА** (Грей; 8. 08. 1981 р.н.), який



загинув 16 жовтня 2024 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Богоявленка Волноваського району Донецької області.

Світлої пам'яті Віталій був добрим, щирим, чуйним чоловіком, справжнім патріотом, який без вагань став на захист України. Від жовтня 2024 р. вважався зниклим безвісти. Рідні його розшукували, до останнього сподівалися, вірили, що живий, але дива не сталося...

Володимир Петришин у соцмережі написав: "Друг Грей... УНСовець... Вічна пам'ять і слава Герою..."

Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища у Тернополі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна слава і пам'ять Герою!

Майже рік вважався зниклим безвісти...



30 грудня жителі Білече-Золотецької громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця, мешканця села Білече-Золоте, солдата **Ярослава Богдановича ВОВЧУКА** (10. 02. 1971 р.н.), який загинув 17 січня 2025 р. під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Петропавлівка Донецької області.

Світлої пам'яті Ярослав "Майже рік вважався зниклим безвісти... Важко знайти слова розради для рідних... Схиляємо голови перед світлою пам'яттю нашого Героя..." - повідомили у Білече-Золотецькій сільській раді.

"Вічна та світла пам'ять нашому Герою, земля тобі пухом, Царство Небесне, спочивай з Богом. Щиро співчуваю матусі та всій його родині..." - написала у соцмережі Любов Стрілецька.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Був співчутливим і відповідальним



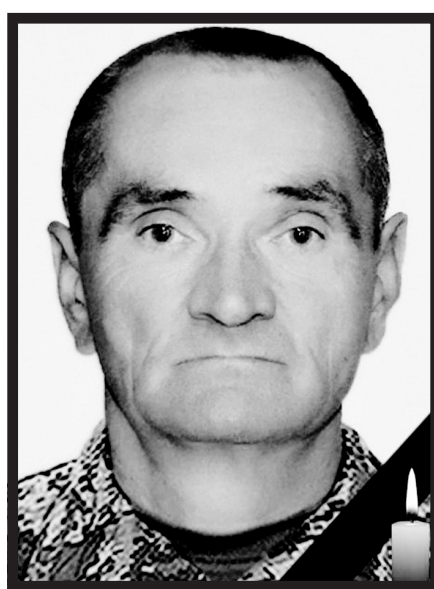
30 грудня жителі Великоберезовицької громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця, механіка відділення взводу перехоплювачів безпілотних літальних апаратів, мешканця с. Озерна, що на Зборівщині, солдата **Романа Богдановича МАЙДАНІВА** (2. 05. 1987 р.н.), серце якого перестало битися 25 грудня 2025 р. під час під час виконання службового завдання.

Світлої пам'яті Роман "зростав та проживав у селі Озерна. Його шлях захисника розпочався 26 лютого 2025 року, коли він був призваний до лав Збройних сил України... На жаль, під час виконання службового завдання у відрядженні життя нашого захисника передчасно обірвалося... Сьогодні наш захисник назавжди попрощався зі своєю люблячою матір'ю Олександрою, донечкою Софійкою та братом Ярославом. Важко підібрати слова втіхи, коли дитина втрачає батька, а мати - сина..." - повідомили в Озернянській сільській раді.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Загинув на Харківщині

30 грудня жителі Тербовлянської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, моториста відділення буксирних катерів, уродженця с. Кобиловолки, мешкан-



ця м. Тербовля, солдата **Руслана Павловича РЕБРИНУ** (6. 06. 1972 р.н.), який загинув 19 грудня 2025 р. під час виконання бойового завдання внаслідок ураження ворожим FPV-дроном поблизу населеного пункту Грушівка Куп'янського району Харківської області.

Світлої пам'яті Руслан "у лавах Збройних сил України мужньо захищав незалежність і територіальну цілісність нашої держави з 9 грудня 2024 року... Побратими говорять про Руслана Ребрину як про людину слова, надійного й вірного товариша, який ніколи не залишав у біді та завжди приходив на допомогу. У загиблого військовослужбовця залишилися дружина, дочка, мама, сестра..." - повідомили у Тербовлянській міській раді.

Поховали захисника на центральному кладовищі у Тербовлі.

Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і слава Герою!

Помер унаслідок захворювання
під час проходження
військової служби

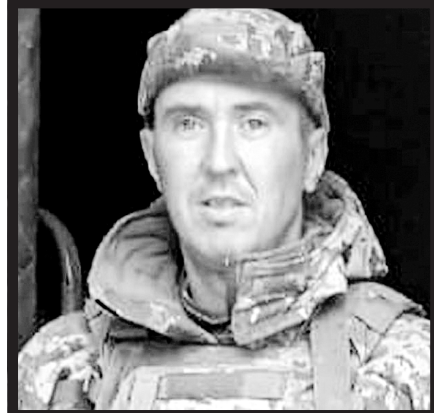


30 грудня жителі Борсуківської громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця, мешканця села Борсуки **Віктора Володимировича ГАЛЧЕНКА** (29. 07. 1987 р.н.), серце якого перестало битися 23 грудня 2025 р. унаслідок захворювання під час проходження військової служби.

Світлої пам'яті Віктор був чуйним, щирим і доброзичливим чоловіком... "Жителі громади зі сльозами на очах, схиливши голови, віддали останню шану воїну. Це неоправдана втрата для рідних, близьких і всієї нашої громади..." - повідомили у Борсуківській сільській раді.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

"Важко підібрати слова втіхи,
коли дитина втрачає батька,
а мати - сина..."



31 грудня жителі Озернянської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, механіка відділення взводу перехоплювачів безпілотних літальних апаратів, мешканця с. Озерна, що на Зборівщині, солдата **Романа Богдановича МАЙДАНІВА** (2. 05. 1987 р.н.), серце якого перестало битися 25 грудня 2025 р. під час під час виконання службового завдання.

Світлої пам'яті Роман "зростав та проживав у селі Озерна. Його шлях захисника розпочався 26 лютого 2025 року, коли він був призваний до лав Збройних сил України... На жаль, під час виконання службового завдання у відрядженні життя нашого захисника передчасно обірвалося... Сьогодні наш захисник назавжди попрощався зі своєю люблячою матір'ю Олександрою, донечкою Софійкою та братом Ярославом. Важко підібрати слова втіхи, коли дитина втрачає батька, а мати - сина..." - повідомили в Озернянській сільській раді.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Закінчення на 3 стор.

Свобода

Головний редактор Галина ВАНДЗЕЛЯК

Відповідальний секретар Віктор Уніят
Літературний редактор Наталія Гавришко
Бухгалтерія Галина П'ятківська
Рекламний відділ Оксана Волошина

Індекс видання: 40184.

E-mail редакції: reklama-svoboda@ukr.net, svoboda-te@ukr.net. Сайт: svoboda.te.ua

Газета виходить з жовтня 1990 року

Ідентифікатор в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа: R30-02865

Рішення Нацради України з питань телебачення і радіомовлення №571 від 29.02.2024 р.

46008, м. Тернопіль, вул. Торговиця, 11,
ТОВ «Редакція газети «Свобода»
р/р UA86300335000000006000624332
в АТ «Райффайзен Банк» м.Київ,
МФО 300335, код 21157527

Журналіст: тел. 0 (352) 23-55-02
Реклама: тел. 0 (68) 932-29-05

Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Лістування з читачами - лише на сторінках газети. Матеріали під рубрикою «Політична трибуна» надруковані на правах реклами. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.



Тарас Комаринський щодня долає від 15 до 32 кілометрів пішки

■ Тернополянин Тарас Комаринський - айтішник за професією, поет за хобі, журналіст за версією Спільки журналістів і просто людина згідно з теорією Дарвіна. Саме так він презентує себе у соцмережах. До себе Тарас дуже прискіпливий і так само обережно обирає людей, яких допускає близько до серця.

він. - Якось син прийшов зі школи й сказав, що їм задали написати акровірш. Я написав. Наступного дня син повернувся і каже: "Тату, ніхто не вірить, що ти автор. Ніби десь украв. Опублікуй його в інтернеті, щоб переконалися".

Тарас знайшов поетичний сайт і виклав вірш. З'явилися коментарі. Серед читачів були люди з літоб'єднання. Одна з них - Ольга Новоставська - і запросила його прийти на засідання.

- Я довго вагався. Коли прийшов, прочитав кілька гуморесок. Мені сказали, що добре. А коли почав слухати інших, подумав: нічого собі... Почувався так, наче прийшов у куфайці й валянках на бал. Зрозумів, що іще не готовий, і пів року не ходив.

Згодом Тарас прочитав статтю про поезію, усвідомив власні недоліки й почав працювати над собою.

- Літоб'єднання - це стимул вдосконалюватися. Це можливість показати себе і послухати інших. Вирватися зі своєї зони комфорту й почути критику. Бо від похвали людина деградує: думає, що вже досягав небес і працювати над собою не потрібно. Критика - стимул.

- Як ви відрізняєте конструктивну критику від знецінення?

- Конструктивна критика завжди має конкретні й чіткі вказівки на недоліки. А не просто "погано - і все". І ще важливо: перш ніж критикувати, варто хоч трохи знати характер людини. Когось можна "розбити в порох", і він зрозуміє. А комусь потрібно делікатно натякати поступово.

- Поети, зазвичай, чутливі. А пародисти?

- Написав пародію на твір одного гумориста, і він досі зі мною не розмовляє. Навіть більше, образився ще й на тих, хто вполював пародію у соціальній мережі. Але були й інші

випадки. Коли я написав пародії на твори Володимира Кравчука, йому було приємно. Пам'ятаю, він отримав премію, а я після вручення прочитав пародії. Думаю, він тішився ними більше, ніж самою нагородою.

- Із соцмереж дізналася, що вас прийняли до Спільки слов'янських письменників...

- Коли голова Спільки Володимир Барна запропонував написати заяву, я подумав, що він жартує. Як повідомили, що мене чекають на урочисте вручення квитка, я чекав розв'язки на кшталт: "вас знімає прихована камера". Але ні, квиток за номером 190 я таки отримав. Для мене це великий стимул для самовдосконалення, аби відповідати підвищеним стандартам. Сподіваюся, що моя друга книжка, яку готую до друку, це доведе.

Гроші можна взяти в кредит, а час - у кредит не візьмеш

Тарас Комаринський має дві освіти: в галузі IT та юриспруденції. Каже, що вмів захистити себе юридично й не раз допомагав друзям.

- Ви добра людина?

- Думаю, що радше ні. Добрим гірше живеться. У книжці я навіть опублікував антилірику про добро. Не хочу бути настільки добрим, щоб на мені їздили.

Щастя для нього - це спілкування з близькими людьми і саме життя. Найбільше нещастя - смерть. Будь-чия.

- Як ви ставитеся до грошей?

- Гроші потрібні, щоб мати необхідне. Але якщо гнатися лише за ними, втратиш значно більше. Час цінніший за гроші. Гроші можна

заробити, зекономити або навіть узяти в кредит. А от час у кредит не дадуть.

- Чи варто завжди говорити те, що думаєш?

- Варто не брехати. Але не обов'язково говорити все. Слова можуть перевертнути, використати проти тебе або через них можуть образитися. Іноді краще недоговорити або взагалі уникнути відповіді.

- Які люди викликають у вас повагу?

- Відкриті й щирі. Навіть якщо вони говорять те, що мені не подобається. З ними не завжди легко, але з ними безпечно.

- Що для вас означає жінка?

- Некрасивих жінок не буває. Кожна просто має зустріти свого чоловіка, для якого буде найкращою. У когось краса зовнішня, у когось - внутрішня.

- Які маркери, що найпершим підказує, що це саме твоя людина?

- Це спонтанно. Іскра. Але це миттєве відчуття потрібно перечекати, побути в ньому і перевірити з часом. Якщо іскра згасла, отже, не те. Якщо горить надалі - це вже щось справжнє. Це моя суб'єктивна думка. Тобто іскра іскрою, а розум треба вмикати. Тільки не одразу, бо завадить.

Рекорд - 32 кілометри пішки

Тарас каже, що намагається зберігати в пам'яті лише те, що справді потрібне.

- Якщо помилився, але зробив висновки, навіщо пам'ятати це в деталях? Головне, що свої дії на майбутнє вже перепрограмував.

Найбільше він любить прогулянки. У вільний час може ходити цілими днями. Бере із собою навушники і слухає аудіокниги.

- Якщо за день не пройшов хоча б 15 кілометрів, то день пропав. Мій рекорд - 32 кілометри. Я тоді пішки дійшов із Тернополя до Петриків і назад, а потім ще обійшов навколо озера.

Наталія ЛАЗУКА

У наших колег - ювілей

■ 1 січня працівники редакції всеукраїнського громадсько-політичного видання - щотижневика "Сільський господар", читачі, пошановувачі творчості газетарів провели урочини з нагоди ювілею.

За словами головного редактора, заслуженого журналіста України Богдана Новосядлого, який очолює колектив з 2017 року, перший номер часопису "Сільський господар" вийшов 1 січня 1926 року. У редакції "Сільського господаря" мають підшивки цього видання за 1928, 1929, 1930-ті роки. Ці примірники передала журналістка Світлана Мановська. Їх з любов'ю зберіг її прагдід - просвітанин Микола Трач, писар Українського дому в Чорткові.

Загалом у "Сільському господарі" подбали про збір та зберігання понад 400 найменувань видань, 250 з яких виходили на Тернопільщині. Вони охоплюють столітню історію преси і систематизовані у 20 тематичних розділах виставки періодики "Історія в слові - слово в історії".

До колекції додалося ще одне число, ювілейне, на якому значиться дата - 1 січня 2026 року.

Вітаємо колег по перу і зичимо їм щасливої творчої долі під мирним небом України, з колосистими полями та співучими людьми.

"Свободівці"

Герої не вмирають

«На цвинтарі свята у тої мами, чие лежить під прапором дитя...»

Закінчення. Початок на 2 стор.

І знову мати поховала сина...



31 грудня жителі Хоростківської та Тербовлянської громад віддали останню шану військовослужбовцю, командир у інженерно-саперного взводу механізованого батальйону, уродженцю с. Великий Говилів, нині у складі Хоростківської громади, мешканцю м. Тербовля (Сади), лейтенанту **Руслану Васильовичу СТРИЛЬЧУКУ** (8. 10. 2003 р.н.), серце якого перестало битися 21 грудня 2025 року на Сумщині.

Світлої пам'яті Руслан навчався у ліцеї імені Героїв Крут, Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного у Львові.

"Руслан Стрильчук був кадровим військовиком. Мужньо захищав Україну від ворога. Молодий, сповнений сил і мрій... Життя лише починалося. Та війна внесла свої чорні корективи. Тепер йому назавжди - 22... У нього залишилися молода дружина, з якою він тільки нещодавно побрався, мама та дві сестри. Їхній біль - невимовний, їхня втрата - непоправна. Поховали захисника поруч із його рідним братом Іваном, який також був військовослужбовцем і загинув 18 вересня 2025 р. в населеному пункті Володимирівка Донецької області..." - повідомили у Тербовлянській міській раді.

"Щирі співчуття матері, що втратила в цій війні вже другого сина... Низький уклін за синів-патріотів..." - написала у соцмережі Наталія Луців.

"Різдво й Новий рік вдома... Слова дотримував... Остання дорога... Навічно у селі, в баби й діда, де минуло дитинство..." - написала у мережі Фейсбук Віра Сеньків.

Поховали захисника у с. Великий Говилів.

Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!



31 грудня жителі Збаразької громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця, сапера інженерно-саперного взводу, мешканця м. Збараж, молодшого сержанта **Андрія Євгенійовича САВЕЧКА** (10. 04. 1975 р.н.), який загинув 17 листопада 2024 р. під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Торецьк Бахмутського району Донецької області.

Світлої пам'яті Андрій вважався зниклим безвісти...

"Разом зі священнослужителями, дружиною і двома синами, близькими та рідними мешканці громади творили спільну молитву за упокій героїчного земляка. Згадували його добрі справи, які творив умілими руками і широкою душею. З глибокою вдячністю вклонялися його подвигу і мужності, які засвідчили правдиву любов до Батьківщини..." - повідомили у Збаразькій міській раді.

Поховали захисника на центральному кладовищі м. Збараж.

Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Через рік від дня смерті Герой повернувся додому на щиті



31 грудня жителі Бережанської та Саранчуківської громад віддали останню шану військовослужбовцю, уродженцю с. Саранчуки, мешканцю м. Бережани, солдату **Михайлу Михайловичу ГОРИНІНУ** (26. 11. 1979 р.н.), який загинув 31 грудня 2024 р. під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Миколаєво-Дар'їно Суджанського району Курської області.

Світлої пам'яті Михайло "після закінчення ЗОШ в рідному селі навчався у Буцацькому коледжі. У 1998-1999 рр. проходив строкову службу у лавах ЗСУ. У 2004 р. переїхав на постійне проживання до міста Бережани. Працював у ТОВ "Христіна", за кордоном та на станції технічного обслуговування. 18 грудня 2023 р. його мобілізували до ЗСУ. Від 31 грудня 2024 р. вважався зниклим безвісти... На підставі проведеної експертизи та отриманої постанови було встановлено його особу... В смутку та горі залишилися дружина, донька, син, брати..." - повідомили у Бережанській міській раді.

Поховали захисника на Алеї Героїв кладовища с. Рай.

Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і слава Герою!

Мав жити, будувати майбутнє...

2 січня жителі Заліщицької громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця 54-ї окремої механізованої бригади імені гетьмана Івана Мазепи, мешканця с.

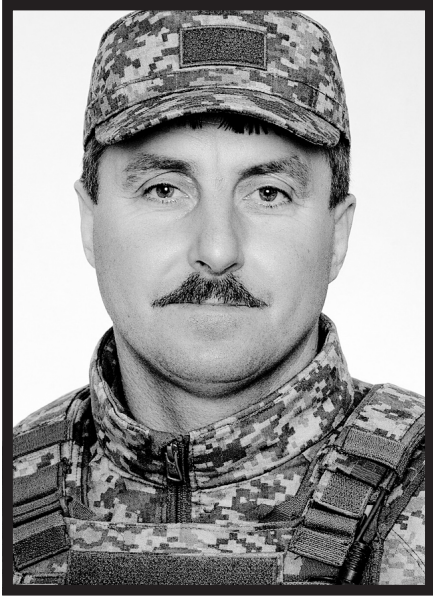


Щитівці **Віталія ГАРАП'ЯКА** (4. 11. 2000 р.н.), який загинув 27 грудня 2025 р. під час виконання бойового завдання.

Світлої пам'яті "Віталій був із покоління тих, хто мав жити, мріяти, будувати майбутнє, створювати сім'ю й пізнавати світ. Натомість він обрав шлях захисника - шлях честі, відповідальності й любові до своєї землі. Він став до строю, щоб ми мали змогу жити, щоб у наших домівках було світло і тиша", - повідомили у Заліщицькій міській раді.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Був добрим чоловіком і вправним водієм

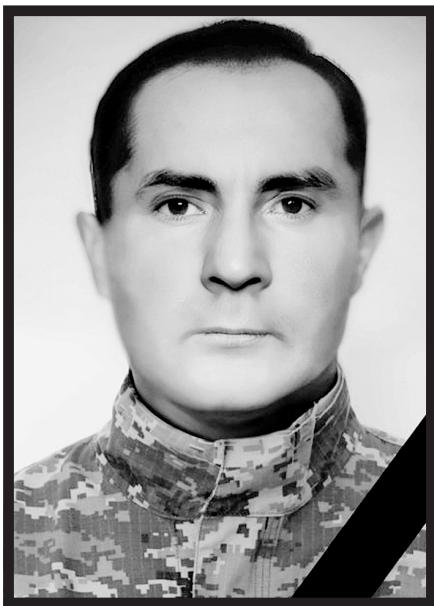


2 січня жителі Тербовлянської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, старшого водія евакуаційного відділення ремонтної роти, мешканця с. Плебанівка, солдата **Степана Степановича ДУБЛЯНИЦЮ** (9. 02. 1968 р.н.), серце якого перестало битися 26 грудня 2025 року.

У світлої пам'яті "Степана Дубляниці залишилися дружина, дві доньки, старенькі батьки та четверо онуків. У цивільному житті він також працював водієм, а останні 16 років - таксистом..." - повідомили у Тербовлянській міській раді.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам... Вічна пам'ять і шана Герою!

Серце перестало битися у лікарні



2 січня жителі Борсуківської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, шевця ремонтної майстерні речового майна господарчого взводу роти забезпечення продовольством, речовим та військово-технічним майном, мешканця села Манево, солдата **Олександра Леонтійовича ФЬОРЧУКА** (21. 09. 1980 р.н.), серце якого перестало битися 26 грудня 2025 р. у Корюківській центральній районній лікарні Чернігівської області.

Світлої пам'яті Олександр був доброзичливим і працьовитим чоловіком, завжди готовим прийти на допомогу.

"Від нас пішла людина, життя якої було пов'язане зі служінням і відповідальністю перед країною та людьми. Світла пам'ять про воїна Олександра назавжди залишиться в серцях земляків..." - повідомили у Борсуківській сільській раді.

Поховали захисника у рідному селі.

Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам...

Вічна пам'ять і слава Герою!

18 місяців надій і сподівань...



3 січня жителі Скала-Подільської громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця 42-ї бригади, мешканця селища Скала-Подільська, молодшого сержанта **Олександра Фрідріховича НАВОЗНЯКА** (1975 р.н.), який загинув 26 квітня 2024 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Очеретине Донецької області.

Світлої пам'яті Олександр "народився у трудовій сім'ї у Скалі-Подільській. Тут минули його дитинство, юнацькі роки. Тут закінчив школу, звідси пролягли дороги у світі. Фах електрика здобув в одному з профтехучилищ Кам'янця-Подільського. Справжньою школою гарту для нього стала служба на військово-морському флоті України. Пізніше працював у різних охоронних фірмах. Жив надією, що у нього все попереду. Не вагаючись, пішов боронити Україну... Тривалий час вважався зниклим безвісти... Бракує слів розради, співчуття для матері, сестер з родинами, друзів..." - повідомили у Скала-Подільській селищній раді.

Поховали захисника у рідному селі.

Щиро співчуваємо рідним і близьким, друзям і побратимам...

Вічна пам'ять і шана Герою!

В. Н.

Зодіакальний гороскоп на 2026 рік

■ 2026 рік у нумерології має енергію числа 1, що в таро відповідає Аркану Маг - символу починань, особистої сили, спрямованої волі та здатності впливати на події. Після турбулентного попереднього циклу 2026-й відкриває новий дев'ятирічний період, у якому головним мотивом стане формування нової моделі життя. Це час, коли людина опиняється перед чистим полотном і має змогу переписати власну історію, відштовхуючись не від обмежень, а від потенціалу. Енергія року підштовхує до рішучих кроків, але водночас вимагає усвідомленості: Маг не діє хаотично. 2026-й буде роком, коли особисті рішення матимуть надзвичайно сильний ефект, а внутрішній стан часто визначатиме зовнішні події. На рівні емоцій та стосунків 2026 рік принесе відчуття оновлення. Люди, які довго залишалися у замкнених циклах, почнуть відчувати, що час "переродження" настав. Може виникнути потреба переглянути коло близьких контактів, звільнитися від зв'язків, що виснажують, або навпаки - усвідомити, що деякі стосунки варті того, щоб їх відбудувати заново. Професійна сфера також повною мірою відчує вплив нумерологічної "одиниці". Це рік нових проєктів або навіть зміни професії чи фокусів розвитку. Для тих, хто працює в творчих галузях, з'явиться ефект "пробудження таланту". Водночас 2026-й потребує дисципліни та вміння доводити справи до кінця. На рівні колективних процесів рік може виявитися контрастним. З одного боку, він принесе хвилю новаторства, технологічних зрушень, переосмислення цінностей. З іншого - посилить боротьбу за право на власну позицію. Фінансові тенденції 2026 року теж відчують рух уперед. Енергія "одиниці" сприяє підвищенню доходів через нові джерела, підприємництво, нестандартні рішення. Це рік, коли варто інвестувати у знання, професійні навички та власні ідеї. Водночас імпульсивність може завадити, тож будь-які ризики мають бути зваженими. Це період, коли гроші рухаються швидше, але й тікають швидше, якщо людина нехтує плануванням.

Овен

Новий 2026 рік стане для вас справжнім проривом! З'єднання Сатурна та Нептуна у вашому знаку дасть імпульс до лідерства та реалізації амбіцій. Очікуйте кар'єрних злетів і фінансових можливостей. У коханні - пристрасні романи або зміцнення стосунків. Будьте обережні з імпульсивністю, щоб уникнути конфліктів.

У 2026 році Овни відчують сильний імпульс до змін і нових звершень. Це період, коли внутрішня енергія спрямовуватиметься на створення власних проєктів, розвиток кар'єри та зміцнення особистої позиції. Можливі раптові рішення щодо переїзду або нового бізнесу. В особистому житті з'явиться більше чесності та гостроти почуттів. Важливо дозувати енергію, щоб не вигоріти. 2026 рік розкриє сміливість у коханні. Багато Овнів зважаться на важливий крок - оспівчення або навіть шлюб. Самотнім світити яскраве раптове знайомство навесні. Головне - не поспішайте палити мости, бо Кінь дає імпульс, але не терпить легковажності.

Перша половина 2026 року виявиться непростішою: можливі додаткові витрати, затримки з виплатами і відчуття, що гроші буквально витікають крізь пальці. Однак ближче до кінця року доля компенсує зусилля - імовірний великий фінансовий подарунок або прибуток із несподіваного джерела.

Для Овнів рік пройде під знаком помірності. Зірки застерігають від легковажного ставлення до свого стану. Якщо ви раніше стикалися з проблемами ніг або розладами сну, саме час зробити йогу та щоденні вправи своєю корисною звичкою. Юпітер у третьому будинку натякає, що людям із серцево-судинними питаннями варто частіше відвідувати лікаря. Зверніть увагу на періоди слабкості Марса - це квітень, травень, а також осінні місяці. У цей час ваш енергетичний ресурс потребуватиме додаткової підтримки.

Телець

На вас очікує рік стабільності та матеріального зростання. Ви зможете закріпити досягнення попередніх років, особливо в фінансах - можливі інвестиції чи підвищення доходів. Фінансово 2026-й сприятиме накопиченню ресурсів. У стосунках буде акцент на гармонії та сімейному затишку, можливий новий рівень взаємності або рішення про серйозний крок. Здоров'я потребуватиме уваги до режиму, але загалом рік сприятливий для довгострокових планів.

Рік принесе Тельцям стабілізацію, якої вони так прагнули. Довгострокові плани нарешті почнуть реалізовуватися, а внутрішнє відчуття безпеки зміцниться. Тельцям варто працювати над гнучкістю, бо зміни будуть, хоч і повільні. Для Тельців рік буде спокійним і теплим, немов кава у неділю вранці. Пари відчують стабільність та підтримку, можливі серйозні рішення щодо майбутнього. Самотнім варто частіше виходити в люди - знайомство прийде там, де ви найменше очікуєте.

Рік почнеться з тривоги за кар'єру, але вони виявляться марними. Замість звільнення на Тельців може чекати підвищення або солідна премія. Головне - не витрачати отримані кошти імпульсивно. Фінансова подушка стане найкращим рішенням на майбутнє.

Тельцям 2026 рік обіцяє стабільність у здоров'ї, особливо в першій його половині. До початку червня Юпітер створюватиме сприятливий фон для зміцнення організму. Навіть якщо ви відчуєте легке нездужання восени, регулярні медитації та фізична активність допоможуть швидко повернутися в стрій. Будьте уважні до зони груд-

ної клітки та серця, якщо ці органи турбували вас раніше. Загалом зірки на вашому боці, і серйозних загроз не передбачається.

Близнюки

Динамічний рік, повний спілкування, подорожей і нових ідей. Уран у вашому секторі інновацій принесе несподівані можливості в кар'єрі та навчанні. У коханні - флірт і яскраві знайомства. Фінанси стабільні, але уникайте імпульсивних витрат. Це ідеальний час для творчого самовираження!

Для Близнюків рік стане інформаційно насиченим. Зросте потреба навчатися, спілкуватися, мандрувати. Ваша ключова сила - швидкість мислення та вміння поєднувати кілька сфер відразу. У 2026 році відчиняться двері в нові соціальні кола або професійні можливості. У взаєминах буде багато розмов, прояснень і навіть нових романів. Головне - не розпорошуватися. Рік принесе чимало зустрічей. Чекає внутрішня гра - вибір між пристрастю й стабільністю. Можливі повернення людей із минулого, але астрологи радять дивитися вперед. Найяскравіші моменти - влітку.

Навесні можливі незаплановані витрати, пов'язані з побутом або документами. Влітку ситуація стабілізується, а восени Близнюки зможуть дозволити собі довгоочікувану покупку, яка раніше здавалася зайвою розкішшю.

Хоча планетарні впливи загалом позитивні, перебування Юпітера в першому будинку може спровокувати надмірний апетит. Це шлях до порушення звичного раціону, що негативно позначиться на травленні. Дисципліна в харчуванні - ваш головний ключ до хорошого самопочуття. Також Сатурн може періодично нагадувати про себе болями в попереку чи ногах. Намагайтеся не ігнорувати дискомфорт і вчасно звертайтеся за консультацією.

Рак

Час внутрішньої трансформації та емоційного зцілення. Ви закриєте старі теми й відкриєтеся новим стосункам. Кар'єра може принести визнання в другій половині року. Фінанси покращаться завдяки інтуїції. Зверніть увагу на здоров'я - відпочинок і турбота про себе будуть ключовими.

Рік готує глибокі внутрішні трансформації. Раки переглянуть багато своїх переконань, стосунків і життєвих пріоритетів. У сімейній сфері вирішаться давні питання, а в роботі з'являться нові обов'язки, які вимагатимуть витримки та мудрості. 2026-й буде роком, коли Раки зможуть зняти старі обмеження та знайти нову внутрішню опору. Головне - не боятися розкритися.

Серце в Раків у 2026-му працюватиме голосніше за голову. Тихі стосунки можуть перерости в щось значно більше, і навіть найбільш сором'язливі представники знаку відчують сміливість проявити свої почуття. Чудовий час для створення родини.

2026 рік принесе Ракам несподівані грошові надходження. Ці кошти навряд чи змінять життя кардинально, але дадуть змогу потішити себе оновленням гардероба або приємними дрібницями, які піднімуть настрій і впевненість у собі.

У першій половині року можливий дискомфорт у ділянці живота або спини, втомі в колінах та суглобах. Однак з червня ситуація докорінно зміниться на краще. Юпітер перейде у ваш перший будинок, приносячи потужний приплив життєвих сил та енергії для відновлення. Незважаючи на певний тиск Сатурна на плечовий пояс та руки, друга половина року стане часом розквіту та зміцнення імунітету.



Лев

Один із найяскравіших років! Юпітер у вашому знаку принесе удачу, творчий підйом і увагу оточуючих. Кар'єра злетить, можливі підвищення. У коханні - пристрасть і навіть пропозиція руки та серця. Фінанси на підйомі, але не розтрачайте все на розваги.

Гороскоп на 2026 рік готує Левам подорож крізь промені метаморфоз: кар'єрних, творчих або романтичних. Ви відчуєте, що нарешті можете заявити про себе голосно й впевнено. Це рік, коли творчі проєкти злетять, а особистий бренд зміцниться. У стосунках можливі яскраві нові знайомства. Левам варто бути уважними до фінансів - великі витрати можливі так само, як і великі прибутки.

У Левів - рік ревності, пристрасті та великої любовної гри. Хтось зустрінє людину, яка зламає його стандарти, а хтось нарешті навчиться на своїх почуттях не домінувати, а співпрацювати. Нові стосунки можливі з людиною, яка вас здивує.

Перед Левами відкриється фінансова можливість, пов'язана з ризиком. Інтуїція підказуватиме обережність, проте астрологи радять не боятися і діяти сміливо - саме ризик може принести феноменальний прибуток і зміцнити фінансове становище.

Левам варто налаштуватися на уважну роботу над собою. Хоча початок року принесе тимчасове полегшення, вплив Раху та Кету створюватиме певні коливання в самопочутті аж до грудня. Особливо обережними мають бути ті, хто страждає на мігрень або має проблеми з травленням, такими як здуття чи метеоризм. Сатурн у восьмому будинку вимагає від вас не ігнорувати хронічні симптоми, пов'язані з хребтом. Профілактика - це найкраща стратегія для вас.

Діва

Рік аналізу та вдосконалення. Ви переглянете звички, роботу та стосунки, щоб досягти більшої ефективності. Можливі зміни в кар'єрі на краще. Фінанси стабільні лише завдяки плануванню. У коханні - глибокі, зрілі почуття. Здоров'я покращиться, якщо додати спорт.

У Дів з'явиться шанс на структурізацію життя. 2026 рік принесе чіткі професійні завдання й можливості зміцнити позиції. Це час, коли ваші старання будуть помічені. Особисте життя може вимагати терпіння, але й відкриє можливість будувати стосунки на новому рівні зрілості. Дівам важливо не забути про здоров'я, бо навантаження зростатимуть. Ви навчитесь довіряти, відкриватися та перестанете аналізувати кожен погляд партнера. У пари - зміцнення зв'язку через діалог, у самотніх - знайомство на роботі чи в навчанні. Осінь - ключова.

Коли періоди стабільності змінюватимуться відчуттям безгрошів'я, у такі моменти виникне спокуса відмовитися від довгострокових цілей заради миттєвих задоволень. Якщо Діви збережуть холоднокровність і не звернуть з обраного шляху, до кінця року їхні доходи помітно зростуть.

Для Дів 2026 рік стане часом змішаних результатів. Ви можете відчувати напади млявості або болі в суглобах. Критично важливо звернути увагу на здоров'я легенів та дихальних шляхів. Періоди, коли Меркурій буде слабким - у січні, березні та травні, вимагають максимального спокою та уникнення ментального перевантаження. Регулярні медичні огляди допоможуть вам тримати ситуацію під контролем і вчасно реагувати на зміни в організмі.

Терези

Час балансу та партнерства. Нові знайомства чи співпраця принесуть успіх у бізнесі. У коханні - гармонія або нові романи. Фінанси залежатимуть від спільних проєктів. Рік сприятливий для подорожей. Уникайте нерішучості, щоб не пропустити шанси.

Для Терезів 2026 рік стане роком рішень. Ви більше не зможете відкладати важливі вибори - ні в кар'єрі, ні в почуттях. З'явиться прагнення до гармонії, але до неї доведеться прийти через активні дії, а не пасив-

не очікування. Соціальна сфера розшириться, можуть з'явитися нові партнерства або пропозиції про співпрацю. У стосунках - чесність і баланс між "хочу" та "треба".

Терезам 2026 рік подарує баланс, про який ви давно мріяли. У відносинах стане більше спокою, менше вагань. Ті, хто в пошуку, несподівано зустрінуть людину "в свою енергію". Головне - не закриватися, якщо раптом стане занадто добре.

2026 рік вимагатиме суворого фінансового контролю. Зайві витрати, особливо на звичні дрібниці, можуть створити серйозні проблеми. Економія і розумний підхід до витрат допоможуть пережити непростий період без боргів і стресу.

Для Терезів рік виявиться цілком вдалим. Ваша планета-покровитель Венера сприятиме підтримці тонуусу, хоча лютий може початися з легкої втоми. З весни варто бути уважнішими до стану спини. Юпітер підтримуватиме ваше здоров'я протягом першої половини року, але восени зверніть увагу на коліна. Сатурн цього разу виступить вашим союзником, допомагаючи покращити загальний стан через системний підхід до способу життя. Не забувайте про збалансоване харчування.

Скорпіон

Потужні трансформації! Ви відродитесь, закрити старі рани. Кар'єра принесе глибокі зміни - можливий перехід на новий рівень. Слухайте інтуїцію.

Це буде рік внутрішньої сили. Скорпіони зможуть впливати на події сильніше, ніж раніше, і навіть складні ситуації розкриватимуться на вашу користь. 2026-й принесе фінансові можливості, глибоке оновлення та підсилення інтуїції. У коханні - пристрасні стосунки чи оновлення старих, можливі долоні знайомства або глибоке перезавантаження стосунків. Скорпіонам важливо довіряти процесам і не боятися нових масштабів.

Для Скорпіонів це рік відвертості. У відносинах можливі серйозні розмови, які визначать майбутнє. Якщо любов щира - вона зміцніє. Якщо - ні, настане час відпустити й почати нове. Пристрасть буде сильною, але навчіться керувати вогнем.

Скорпіонам доведеться переглянути своє ставлення до речей і грошей. Можливі фінансові удари, які змусять позбутися зайвого - у прямому і переносному сенсі. Продаж непотрібного і відмова від імпульсивних покупок допоможуть зберегти стабільність до кінця року.

Скорпіонам доведеться проявити пильність. Можливі періодичні проблеми зі шлунком, грудною кліткою або емоційна нестабільність. Сатурн і Раху створюватимуть певний тиск, що може виражатися у внутрішньому неспокої. Проте літній період принесе значне покращення завдяки переходу Юпітера в будинок удачі. Цей транзит допоможе нівелювати негативні впливи та подарує шанс на одужання тим, хто тривалий час боровся з хворобами.

Стрілець

Рік пригод і розширення горизонтів. Юпітер допоможе в кар'єрі та фінансах. У коханні - яскраві емоції, можливе весілля. Будьте обережні з ризиками, але загалом рік обіцяє свободу та успіх.

Для Стрільців 2026 рік стане простором відкриттів і руху. Подорожі, навчання, нові горизонти та робота, що дає свободу, будуть головними темами. В особистому житті можливі зміни, які підштовхнуть до зростання. Рік благословляє сміливі ідеї та їх реалізацію, але потребує відповідальності. Тримайте фокус - і ви досягнете значного прориву.

2026 - ваш рік великого кохання. Нові знайомства, подорожі, романтика - усе, що любить Стрільці. Пари зможуть відновити енергію через спільні пригоди. Фінансова картина 2026 року буде схожа на попередній рік: без різких злетів і падінь. Якщо з'являться вільні кошти, краще вкласти їх у навчання або розвиток нових навичок - ці інвестиції окупляться в майбутньому.

Ваш управитель Юпітер буде підтримувати вас на початку року, захищаючи від негативного впливу Сатурна, який може провокувати фізичну слабкість. Проте з червня Стрільцям не варто розслаблятися. Особливо увагу приділіть попереку та ногам. Наприкінці року, коли Раху увійде у

ваш знак, важливо уникати екстремальних навантажень та стежити за психологічним станом. Слухайте своє тіло, і воно підкаже, коли вам потрібен відпочинок.

Козоріг

Час структури та довгострокових досягнень. Сатурн допоможе побудувати міцний фундамент у кар'єрі. Фінанси стабільні, можливе накопичення. У стосунках - серйозність і вірність. Здоров'я потребуватиме дисципліни, але ви досягнете багато.

2026-й для Козорогів - це рік результатів. Усе, над чим ви працювали останні два роки, почне давати конкретні плоди. Можливе кар'єрне підвищення, стабілізація фінансів або запуск великого проєкту. Водночас емоційна сфера потребуватиме уваги: доведеться навчитися більше довіряти і розслаблятися. Козороги відчують, що можуть дозволити собі більше, ніж раніше.

Козороги стануть ближчими до свого серця. Замість холодної логіки - тепло, ніжність і увага. Дехто зробить крок, на який раніше не наважувався. Можливе офіційне оформлення стосунків або важливе спільне рішення. Для Козорогів 2026 рік стане часом вдалих вкладень. З'явиться шанс інвестувати кошти так, що віддача перевершить очікування. Головне - діяти продумано і не розкидатися ресурсами.

2026 рік обіцяє бути хорошим у плані здоров'я. Ваш покровитель Сатурн займає вигідну позицію, що дає сили та витривалість. Хоча на початку року старі проблеми зі шлунком можуть нагадати про себе, період з червня по жовтень стане ідеальним для повного відновлення та реабілітації. Наприкінці року будьте обачнішими, уникайте стресових ситуацій та дбайте про здоров'я ніг, щоб завершити рік на позитивній ноті.

Водолій

Інноваційний рік! Плутон у вашому знаку принесе глибокі зміни та звільнення від старого. Кар'єра - прориви в технологіях чи креативі. Фінанси - від несподіваних джерел. У коханні - свобода та нові зв'язки. Це ваш час сяяти!

Рік приносить інтелектуальні прориви, нові ідеї та незвичайні рішення. Водолії опиняться в центрі соціальних взаємодій і можуть стати рушійною силою змін. 2026-й сприятиме розвитку в технологіях, медіа, творчості та гуманітарних проєктах. У стосунках з'явиться більше свободи й чесності. Головне - уникати перенапруги, бо потік інформації буде надто потужним.

У Водоліїв - романтичний переворот. Ви дозволите собі відчувати сильніше, ніж завжди. У стосунках буде більше гри, спонтанності, новизни. Самотні зможуть закохатися там, де вже сто разів проходили повз. Вогонь Коня розтопить лід. У скрутку мить Водоліям може допомогти близький друг, запропонувавши фінансову підтримку без тиску й умов. Навіть якщо допомога матиме вигляд подарунка, астрологи радять повернути борг - це зміцнить стосунки і збереже довіру.

Водолії зможуть відчутти певну вразливість через нерегулярне харчування. Сатурн у другому будинку схиляє до живання важкої їжі, що негативно впливає на травну систему. Раху в першому будинку також може дещо розбалансувати ваші звички. Зверніть увагу на свій раціон, особливо в літньо-осінній період. Дисципліна та відмова від шкідливих продуктів стануть вашими найкращими ліками цього року.

Риби

Мрійливий і духовний рік. Нептун посилить інтуїцію, допоможе в творчості та зціленні. Кар'єра - натхнення для проєктів. У фінансах уникайте ілюзій. У коханні - романтика та глибокі почуття. Зверніть увагу на відпочинок.

Рибам 2026 рік готує період натхнення й внутрішнього зростання. Загоріться інтуїцією, творчістю і потреба у глибокому сенсі. У професійній сфері з'являться можливості, пов'язані з мистецтвом, психологією, освітою або допомогою іншим. У романтичній частині року можливе духовне зближення або зустріч, що змінить ваше уявлення про кохання. Рибам варто навчитися встановлювати межі, щоб не розчинятися у чужих емоціях. 2026 рік подарує Рибам ніжне кохання, яке зростатиме повільно, але впевнено. Ви отримаєте багато підтримки від партнера, а самотні - зустрінуть людину, яка стане "домом". Головне - не тікати від почуттів, коли стане по-справжньому.

Головна фінансова проблема Риб у 2026 році - надмірні витрати, особливо на їжу, відпочинок і непотрібні покупки. Рік вимагатиме дисципліни і відмови від зайвого. Заощадження, зроблені вчасно, виявляться життєво необхідними пізніше.

Риби відчують на собі вплив Саде-Саті, що може проявлятися через втому та проблеми з травленням. Проте з червня по жовтень ви отримаєте "космічну відпустку" - сприятливе положення Юпітера значно покращить ваше самопочуття та принесе полегшення навіть при хронічних станах. Головне для вас у 2026 році - дотримуватися режиму дня і не дозволити емоціям керувати вашим фізичним станом.





Чи треба святкувати?

Святкувати у справжньому сенсі - це не втеча від реальності, а утвердження життя посеред темряви. Це не втеча від болю, а нагадування собі, що навіть у стражданнях присутній Бог, Який дає надію. Коли ми святкуємо не для тіла, а для душі, ми свідчимо: зло не має останнього слова, смерть не є кінцем, темрява не може поглинути світло. Різдво, Пасха, будь-яке свято, що має духовний сенс, це акт віри, це наш внутрішній спротив безнадії.

Свято у час війни - це не про гучні застілля, а про молитву, про спільність, про вдячність за кожне життя, що триває. Це про пам'ять тих, кого вже немає поруч, і водночас про тих, хто ще борється, хто живе, хто чекає миру. Святкувати означає дозволити серцю знову відчувати тепло, не дати душі змерзнути. Бо саме свято повертає нас

до джерела сили, яким є віра, любов і надія.

Якщо ми перестанемо святкувати, перестанемо молитися і дякувати, ми дамо ворогові те, чого він прагне найбільше: нашу душу, наше світло, нашу живу надію. Тому святкувати треба, але з гідністю, з глибиною, з усвідомленням, що кожне свято - це нагадування, що Бог ще з нами, і життя триває.

Свято - це визнання присутності Бога навіть у стражданнях. Це коли ми серед руїн піднімаємо очі до неба і кажемо: "Слава Тобі, Боже, за все". І в цій події народжується сила жити далі, любити, допомагати, вірити. Бо справжнє свято не в гучних піснях і не в яскравих вогнях, а в тому світлі, яке горить усередині серця і не згасає навіть у найтемнішу ніч.

Ігумен Саватій СОБКО

Молитва за сина

Господи! За сина я błагаю!
Захисти його і збережи.
Хай він горя та біди не знає.
Вірний шлях йому в житті вкажи.
Прощу, подаруй міцне здоров'я,
Гарну душу, щирість справ та слів.
Хай живе він

в серденьку з любов'ю,
Хай в житті не має ворогів.
Захисти від гніву та спокуси,
Вбережи від підлості і зла.

Материнським серцем помолюся,
Щоб Господь йому добро послав.
Хай його стежина довга буде,
Щоб достойно він по ній пройшов,
Хай за справи поважають люди,
Хай зустріне у житті любов.
Господи! Прощу тебе за сина.
Він - тривога у душі моїй.
Не лишай його ні на хвилину,
Материнське серце пожалій.

Алла МІНІНА

Диво

■ Я сиділа біля вікна. Автобус, мов старезний дід, важко дихав та немічно кашляв, наче конав і не міг упокоїтися, бо знав, що ще не виконав своєї місії. Він повинен був довести пасажирів до кінцевої точки маршруту. Старався це зробити з усіх своїх залізних сил, незважаючи на злість водія, який свою лють раз-по-раз випльовував через вікно, не думаючи про перехожих.



- Це моя Оля. Ой, настраждалася, бідака. Скільки тих гормонів перепила, по лікарнях та санаторіях набулася. Та дружина жила там. Вона в санаторії - я на заробітках. Далеко не кидався, так - Польща, Чехія, а останнім часом в Києві працюю. Робота важка на будові, але платять нормально. Ми роками усі гроші тратили на лікування, а результату не було. Я бачив, як Оля страждає, як мучиться, а відіяти нічого не міг. Усиновити чужу дитину дружина не хотіла, а жила-марила своєю. Ні традиційна медицина, ні знахарі не допомагали. Прожили ми разом двадцять років, їй тридцять вісім минуло, мені сорок вісім. Але я змаринований роботою, а Оля моя - молодесенька, ніжна, як голубочка, а ще добра і душевна, то хоч до рани прикладай. А то якось в ніч на свято Миколая приснилось дружині, що святий може диво зробити і буде вона тоді, коли капличку в селі йому побудують. Я ледве зиму перечекав і ранньою весною взявся за роботу. Сусіди, односельці і всі добрі люди мені допомагали. А вже як робили скульптуру Чудотворця то і сміх, і гріх був. Майстер її з образа копіював, а моя Оленька все: "Не такий, не такий, зроби такого, як мені приснився". Але якось дійшли згоди. Освятити ми капличку, джерельце біля неї пробілося. Молилися ми до святого Миколая і він зробив диво. І ось тепер Оля -

на черговій зупинці, яку в народі називають "біла кожного дерева", до мене підсів чоловік років п'ятдесяти. Його обличчя земляничного кольору і сипливатий кашель, мабуть, набутий давно, викликали у мене асоціації з автобусом, який був так само зношеним і запиленним. Я гріхом подумала, що в чоловіка туберкульоз, і з метою безпеки відвернулася до вікна, яке теж мені нічого хорошего не обіцяло. Стояла пізня сира осінь і мрячів дрібний дощик, навіваючи сум та ностальгію.

Незабаром чоловік дістав стару "Нокію" і почав тихо говорити:

- Я все зроблю, не хвилюйся! Люблю тебе і нашу донечку...

З телефонної розмови я дізналася, що він розмовляв з родичками. Спершу подумала, що це була його дочка, та як з'ясувалося пізніше - дружина.

Після слів чоловіка "цілую тебе, моє коханько" я, нехотючи, повернулася і ще раз глянула на свого сусіда. Його блакитно-небесні очі випромінювали таке щастя, що я аж зіщулилася, а він, вкотре закашлявшись, помітив моє здивування і ніяковіючи повідомив:

- Дружина донечку народила.
- Вітаю вас! - сказала я, дивлячись на його великі мозолисті руки із зашкарбленою шкірою. Потім мій погляд впав на його геть сиву голову, і вже зніяковіла я.
- То маєте приємні клопоти, - мовила те, що спало на думку, щоб якось заповнити напружену паузу між нами.
- Ой, клопоти, клопоти! - констатував чоловік і, перекашлявши, продовжив:
- Оце ремонт робив, то застудився, ви не бітєся, то не заразне.
- Він став щось шукати у великій дорожній сумці і дістав звідти фото красивої чорнявки років тридцяти п'яти. Простягнув мені - усміхнувся:

Райса ОБШАРСЬКА

■ Емілія давно проживала в Італії. Була успішною моделлю. Франческо її на руках носив. Чоловік займався нерухомістю і ні в чому ніколи їй не відмовляв. Міля, спробувавши багате життя, стала нахабніти...

У їхньому двоповерховому помешканні на прохання Емілії з'явилися, як казала дружина, не помічниця, а служниця. Спеціально найняла на роботу двох українок. Одна прибирала і прасувала, інша займалася справами на кухні та купувала продукти. Сеньйора чіплялася до заробітчанок за будь-що. Все їй було не так. Погано прибрано, страви пересолені, жирні. Ольга з Галиною вже не витримували такого вимогливого ставлення і безкінечних претензій. Стали підшукувати інше місце.

Та за деякий час Емілія зовсім втратила спокій. Ночами їй снилася ньенька, яка з докором дивилася на неї і говорила суворим тоном:

- Мілю, щось ти зовсім запишилася. В Україну не приїжджаєш. Могили занедбані, на Службу Божу не даєш. Про Господа зовсім забула. Схаменись, гординя - то великий гріх.

Молодичі й справді роками не приїжджала на Батьківщину. А могла ж до тітки з братами, які в сусідньому селі проживали, подзвонити і попросити про допомогу. Але не хотіла. Вони вже були їй не рівня. Ще гроші будуть клянчити. Та й до церкви дорогу цілком забула. В Європі не заведено такими побожними бути.

Коли тривожні сни, в які вже й батько приходив, зовсім замучили, не витримала. Придбала квиток і рушила до отчого дому. Франческо не перечив, навіть підтримав:

- Ідь, кохана, - казав. - Про своє коріння не слід забувати. Жаль, що мені через нагальні справи не виходить тобі компанію скласти. Давно мрію побачити ту місцевість, де ти зростала. Ну, нічого, колись обов'язково відвідаю Україну.

"Ой, - думала Емілія, - добре, що не їдеш. На що там дивитися? На глухе, занедбане село і стару хатину?"

Щойно ступила на рідну землю, слези підступили до горла. А коли до обійстя наблизилися, її гукнула сусідка:

- Мілько, то ти така пані будеш?
- Я, я, цютко Катерино.
- Якою ж ти панночкою модною стала. А це недавно тебе Міляською кликали.

Дух рідної землі



Болючі спогади розривали душу. Емілія поспішила відчинити двері і рухнула на ліжко, заливаючись слезами. Пригадала, як ще в першому класі її однокласник, цей ненавистний Давидко, крикнув на уроці, що вона не Емілія, а Міляська. Вчителька зробила йому зауваження. Але з того часу всі діти намісжилися з неї, називаючи Міляською.

З кожним роком ставало ще гірше. Міля дорослішала і її зріст вирізнявся не лише з-поміж усіх дівчат, а й деяких хлопців. Вона була найвищою і найхудішою. Давид і цього разу почав колоти її словами:

- Міляська - каланча.

А діти чомусь знову підхопили цей злий жарт і тепер вона вже стала каланчею.

Емілія жалілась батькам, що її ображають. Правда, якось дня її тато не стримав емоцій, схопив цього низькорослика Давида і пригрозив, якщо ще раз почує про свою доню слово каланча, одне місце в хлопця буде синім від ремінця.

На деякий час це подіяло, але ненадовго. Тепер Давидко обзивав її "Міляська-ка". І без продовжен-

ня однокласники й так розуміли, що вона є каланча.

- Доню, - говорила мама, - та не переймайся ти так, не реагуй. Якби ж то в нашому селі була ще одна школа. Ну, не будеш їздити за кільканадцять кілометрів на навчання. Терпи або смійся з цього.

Найбільше підтримку Емілія відчувала від своєї мудрої і виваженої бабусі:

- Не плач, рідна, - щоразу ніжно пригортала її старенька. - Глянь, яка ж ти ладна - висока, струнка, густі коси, чорні брови. Та ти найкраща, найкрасивіша. А той маленький соколик Давид закоханий в тебе. Тому й чіпляється, що увагу на себе зайвий раз хоче привернути.

І як у воду дивилася. У випускному класі в клубі на танцях несподівано Давид якось неспішно, зашарівшись, запросив її на вальс. Міля думала відмовити, але ні. Хлопець легко закружляв її, тримаючи за тонку талію. Опісля майже вуркотів:

- Подобаєшся ти мені, Мілю, давно подобаєшся. Вибач за колишні образи. Можна провести тебе додому?

- Не можна, - випалила та. - Ото підростеш, тоді подумаю.

Тепло в Новорічну ніч

Проте за ці п'ять років щось змінилося.

- Ти вже думала про іпотеку? - якось запитала Ольга.

- Поки що збираю гроші.

- От і добре. Орендувати - це все одно, як на вокзалі жити, - Оля намагалася говорити спокійно.

Але це все одно зачепило. Це був не перший натяк. А якось вона повернулася з роботи і почула, як Андрій розмовляє телефоном у сусідній кімнаті.

- Так, поки що живе. Скоро з'їде. Я сподіваюся.

І вона не витримала. Переїхала в порожню, далеко не найкращу, орендовану квартиру. Тут Ганну ніхто не дорікав, але іноді хотілося лізти на стіни від самотності.

У середині листопада Оля надіслала їй повідомлення: "Прийдеш до нас на Новий рік? Відзначитимемо тихо, по-сімейному. Як у старі добрі часи".

Ганна тоді посміхнулася і перерахувала кілька разів. Повідомлення світилося теплом, відчуттям участі в чьому-сь житті. "Ну ось, не все втрачено. Новий рік усе-таки і сім'єю, як у людей", - подумала вона.

На душі полегшало. Вона заздалегідь почала прикидати, що приготувати, які подарунки купити хлопчикам. Новий рік для неї завжди був точкою відліку. Щороку вона зустрічала його з відчуттям, що цього разу точно все почнеться з чистого аркуша.

...Наприкінці грудня, за тиждень до свята, Ганна вирішила уточнити деталі.

- На котру годину приходити? Що принести?

Повисла коротка пауза. Та сама, яка не віщує нічого доброго.

- Слухай, у нас тут усе трохи перебралося. Зустрічатимемо в трохи іншому форматі... З друзями, сім'ями. Усі з дітьми, чоловіками... Ну, ти розумієш. І щоб нікому не було незручно...

- Незручно? - перепитала Ганна, але вже знала, до чого йде.

- Просто ти одна, а решта - з сім'ями. Ну, ти ж розумієш...

Ганна не відповіла. Їй довелося сісти, щоби не власти.

- Розуміло. Тоді з прийдешнім, - відповіла вона і поклати слухавку.

Ганна довго стояла на балконі. Вона вперлася руками в дерев'яну раму. Від холоду заныли пальці, але

жінка не поспішала йти. Краще холода, ніж пустака.

Задалося, як вони із Денисом відзначали свій перший Новий рік. Вони тоді пекли млинці, щоб заощадити, але половина партії не вдалася, половина порвалася. Зате вночі вони зіпнули величезного сніговика і намалювали на ньому свої імена.

Тоді їм було байдуже, що грошей ледве вистачає на оренду кімнати. Багатство вимірювалося душевним теплом, сміхом та проведеними разом вечорами. Потім все розвалилося, як картковий будиночок.

- Я зустріну іншу. Це давно. Пробач, - сказав він одного разу.

І пішов, зачинивши за собою двері. Не лише у квартиру, а й у все, що було між ними у минулому.

А тепер і Оля - її "половинка" з дитинства, сестра, з якою колись ділили цукерки та таємниці, акуратно виштовхує її із загального кадру. Навіть не зі зла. Просто щось нікому не заважала, як потріскана табуретка.

До Нового року залишалося чотири години, коли Ганна пішла в магазин за чимось солодким. У квартирі було надто тихо: ні телевізора, ні музики, лише власні кроки. Вона крутилася сюди-туди, потім накинула пальто і вийшла за двері. Хотілося хоч якесь життя, хоч когось зустріти.

- Що, не склався вечір? - запитала продавчиня в маленькому магазинчику на першому поверсі будинку. Ця жінка говорила без жалю, просто із теплом.

- Мабуть, так, - зітхнула Ганна.

- Дівчинко, у двадцять п'ять років в торгівлі працюю. Я по очах бачу, хто має на Новий рік салют, а хто - салат, пляшку ігристого і тишу. Світлана я. Ти з якого під'їзду?

- Другого. Я... Ганна.

- А я в п'ятому під'їзді живу. Слухай, ми тут вирішили зібратися. Скромно, зате по-домашньому. Хтось навіть гітару обцяв притягнути. Якщо зовсім сумно буде - заходь. У нас немає жодних "а чому ти одна", "а де твої діти". Тільки тости та кїт, який бореться з ялинкою.

Ганна засміялася. Нерішуче, але від душі. Вона подякувала, пообіцяла подумати та пішла додому.

У квартирі було тихо. За п'ятнадцять хвилин до дванадцятої вона все ж зваялася і вийшла. З тістечками

Вона хотіла хоч трохи зіпсувати йому настрій.

Потім до міста поїхала, на маляр-штукатур вчилася. Не знати, як би склалася у неї доля. Та одного разу на вулиці незнайомий чоловік простягнув дівчині візитівку. Павло Іванович виявився власником модельної агенції. З того часу життя Емілії докорінно змінилося. Щодня тренувала і відточувала ходу й поставу. Якщо майже усім було складно виконувати важкі завдання, то Міля казала, що то дуже легко і просто.

Настя, до прикладу, відмовлялась дефілювати на даху десятиповерхового будинку. Вона замерзала на вітрі і боялась висоти. Орися не хотіла лізти у воду.

- Та я втоплюся, не вмію плавати, - говорила.

- Дівки, - казала, сміючись, Міля, - та ви з ризикалем і сапою по п'ять годин на полі не гарували. Буряки цукрові не сапали і в мороз їх не обчиняли, на бортову машину не вантажили. Скільки можна жалітися і стогнати? Не з цукру і не з вати зроблені. Не розтопитеся...

На цвинтарі, прибравши всі могили, Емілія розчулилася. Згадала напудні слова улюбленої бабці Стефи:

- Мілю, - примовляла вона тремтливим голосом, - покидаєш дїм. Ти загартована селом і працею. Запа-м'ятай, де б тебе доля не закинула, до яких висот ти б не піднялася, завжди залишайся людиною і про рідних не забувай. Не будь невдячною.

Ці глибокі слова розпікали серце, бо вона жила зовсім навпаки. Їй стало дуже соромно за себе. Наситившись духом рідної землі, прокинувшись в неї совість. Враз усвідомила, що вона дуже щаслива і не хоче бути злою. Так радісно і легко стало, коли прийшло перо-осмислення нищії вчичків. Тому фокусуватиметься лише на позитиві і матиме почуття вдячності. Усі погані спогади залишаться в минулому.

Повернувшись в Італію, Міля щиро перепросила Ольгу і Галину. Через два місяці, на Новий рік, навіть зробила землячкам приємні подарунки.

Більше ніколи і нікого не принижуватиме. Вона сама колись це пережила. Та й бабці на могилі слово дала, що відтепер буде людиною. До Франческо теж дослухається. Коханий кілька років просить народити йому спадкоємця. А чому б і ні?..

Оксана ВОЛОШИНА

в пакеті та з грудкою в горлі. З-за дверей Світлана долинав сміх і смачний запах. Вона постукала.

Світла відчинила, посміхнулася і розвела руками убік, ніби для обіймів.

- А ось і Ганна. Давай, проходи. У нас крадіг суперечка, що краще: холодець чи оселедець під шубою. Будеш дегустатором.

У квартирі було тісно і трохи душно. Повний закусок стіл, кїт, що спав на підвіконні. Чоловіки вже трохи випили, але залишалися адекватними та ввічливими. Жінки обійняли її так, ніби знали вже сто років.

- Розповідай. Або не розповідай. Можеш просто їсти, - сказала їй Світлана, посадивши за стіл поряд із собою.

Через десять хвилин вона вже сміялася разом із усіма і розповідала, як одного разу намагалася зварити яйця у мікрохвильовій печі. А потім разом зі Світланою вони мили посуд.

- Дякую тобі, Світлано. Якщо чесно... Я не знала, куди себе подіти. Новий рік - сімейне свято ж.

- Не хвилюйся. Все буває. Ти ще знайдеш своє щастя.

Вранці Ганна прокинулася від дзвінка. Оля. Жінка не наважувалася підняти трубку кілька секунд, але потім все ж відповіла.

- З Новим роком тебе! Як ти? - пролунав голос сестри.

- Дякую. І добре. Сімейне свято було без сім'ї, але... нічого.

- Ти могла б сказати, що тобі так тяжко.

- І що? Ти б тоді дала всім відбій заради мене?

Оля мовчала. Було чути, як текла вода. Мабуть, сестра зайшла до ванної, щоб поговорити без свідків.

- Приходь завтра. Нікого не буде. Лише ти і я.

Оля посміхнулася.

Коли сестра поклати слухавку, на душі стало спокійно. На телефоні з'явилися повідомлення: нові знайомі запитували, як справи, пропонували зібратися сьогодні. Її додали до їхнього спільного чату.

Ганна зрозуміла: важливо не з ким ти, а те, як ти почувашся поруч із цими людьми. А поряд із сусідами вона почувалася набагато краще, ніж поряд із сестрою, який тепер заважала.

Софія БЕРЕЗНЕВА

Заслужений журналіст України Василь Бурма, жива легенда, патріарх тернопільської фотожурналістики, лауреат обласної премії ім. В. Здоровеги, володар зірки на Алеї шани в Тернополі, 6 січня відзначив своє 90-річчя.

Україю його знає всяк - якщо не особисто, то зі сторінок обласної преси. Далекого 1963 р. після закінчення факультету журналістики Львівського університету ім. Івана Франка він влився у лави редакції "Вільне життя", де працює донині. До пера Василя Олександрович влучно долучив фотоапарат. Власне фотосправа зуміла яскраво висвітлити талант майстра. Свої роботи в різні роки він представляв на всеукраїнських і міжнародних виставках, ставав лауреатом багатьох з них.

Репортер і всеїдний фотограф

Василь Олександрович каже, що ніколи не брався фотографувати когось на замовлення, для цього є фотосалони. Себе ж називає репортером і всеїдним фотографом. Інакше кажучи, будь-яка тема, життя мить йому любя та припадає до душі. Хоча стверджує, що нинішньої доби цифрових технологій фотографувати береться кожен. Це не погано. "Я звик до старих канонів, щоб у мене було і світло, і колір, і головне - композиція, щоб була безпосередність на обличчі того, кого знімаю, щоб я бачив його характер", - ділиться думками фотомайстер. Тривалими роками він творив чорно-білі світліни. Вважає, що це особливі фотографії, адже на них лише двома кольорами треба висловити, передати всю гаму людських почуттів, краси природи.

Із сумкою на раменах - інакше В. Бурму й не побачите. А в тій сумці, безперечно, фотоапаратура. Почасти кладе її також у наплічник, бере спальний мішок і подається у мандри. Любить подорожувати сам: нікому не заважає й водночас йому ніхто не перешкоджає, тож може біля якогось фотооб'єкта чаклувати-творити навіть годинами. Люди, замки, природа - триада, яка є визначальною в його творчій та журналістській діяльності. Василя Олександровича навіть називають мисливцем за замками. Це означає, що "замкова" тема завжди присут-



ня в його творчості, навіть вилилася в нього в написання та ілюстрування унікальної книги "Привиди старих замків". Інакше, мабуть, й бути не може. Адже мешкає й творить він у краю, де збереглися залишки третини старовинних твердинь України. Власне, ці руїни на тлі вечірного неба йому часто нагадують привидів. Зберегти, зафіксувати їх для себе, края, історії фотомайстер намагається десяти-

річчями. І не лише давні фортифікаційні споруди та палаци Тернопільщини, а й Мукачівського, Ужгородського, Кам'янець-Подільського, Жванця, Судака, інших міст України.

А скільки різних історій, серед яких і кумедних, трапляється з паном Василем під час фотографування! Він їх не приховує, розповідає. Скажімо, ще з дитинства в його снах вряди-годи з'являється дивовижний замок з вежами. Одного разу, по-

їхавши до Хотина, навіть подумав, що цей сон втілюється насправді. Тоді стояв густий-густий туман. Через його пелену пробивалися якісь казкові замкові башти. Спочатку подумав: "Марево". Підійшовши ближче, побачив декорації. З'ясувалося, що це болгарські кінематографісти напередодні знімали фільм.

Василь Бурма може захоплювати розповідати не лише про власні випадки. Він знає чимало легенд, переказів, історичних фактів, що стосуються того чи іншого замку, міста чи села. З ним гарно спілкуватися, його цікаво читати, він талановитий фотохудожник. Остання з його книг "Усі ми трошечки коні" побачила світ 2021 р. - це своєрідна ода природі, яку він дуже любить, яку безперестанно знімає, цікаво та проникливо пише про неї.

На битому шляху долі

90 років тому В. Бурма прийшов на білий світ у полтавському селі Заріг. Дитинство було важким. Шибеником його вважали неперевершеним. Можливо, тому що не бачив поруч батька, якого спочатку поклікала війна, де потрапив у ворожий полон, а коли прийшли нібито свої, то на десять років запероторили до ГУЛагу. В післявоєнній матері надто важко було утримувати трійку дітей, тож розповз-



йому таке життя. "Було воно у трудах праведних, але точно - не було безбарвним, не сірим і не буденним", - стверджує.

Чому став саме фотокореспондентом? Адже перо у В. Бурми - вправне, живе, цікаве. "Треба було писати авторські матеріали, тобто підписувати їх іменами доярок, комбайнерів, людей інших професій. У мене це викликало певну огиду, тож зайнявся фотографуванням", - твердить пан Василь. І за кілька десятиріч зібрав "цілу купу негативів", які акуратно складав у конверти, підписував і кілька років тому передав у фонди обласного краєзнавчого музею.

З фотокамерою він об'їздив-пройшов не лише всю Тернопільщину, а й відвідав понад 30 країн світу. Певна річ, що, повертаючись з далеким мандрів, готував не лише путівні нотатки для газети, а й експонував фотороботи на різних персональних виставках. До слова, про свої мандри також поділювався думками-враженнями у книжці, яку назвав "Дороги, путівці, стежини". Тут він захоплювався словами та світлинами розповів, зокрема, про юність країни юнаків, серце Аттіки, іспанські перехрестя, щедра сонце Провансу, землю Ісуса та багато інших припад і дивин. Проте найбільш любі та рідні його серцю брати-гrecькосії, бо "всі ми від землі".

За власне окрилене життя В. Бурма сфотографував десятки тисяч людей, сотні мальовничих місцин. І кожна світлина - це емоційна історія, невимовна краса природи, вихоплені миті нашої історії. Зізнається, найбільше любить фотографувати дітей та людей поважного віку. Це типажі, з одного боку, - безпосередності, щирості, з іншого - життєвої мудрості й природності.

Зрештою, розповідати про легенду тернопільської фотожурналістики можна годинами, як і писати цілу книгу. Заслужена журналістка України Галина Садовська, яка понад пів століття працює разом з Василем Бурмою, розповіла: "Відомий письменник-сатирик Євген Дудар в одному інтерв'ю сказав мені: "Я - Євгеній, а Бурма - геній". І в тих словах щось є, адже рівних йому фотокореспондентів важко знайти. Він - скромний, а сідає писати чи фотографувати й ніби за його спиною стоїть Господь".

Микола ШОТ

На фото: заслужений журналіст України Василь Бурма; фотороботи Василя Бурми В. Бурма. Подільський мотив; В. Бурма. З чистої криниці та холодної водиці; В. Бурма. Провесін

■ Спорт

Тернопільські «Ниви» виступатимуть на Меморіалі Юста-2026

10 січня на Львівщині стартує 27-й за ліком щорічний турнір пам'яті заслуженого тренера України Ернеста Юста. Серед його учасників буде і два представники Тернопільщини.

Загалом у змаганнях візьмуть участь 32 команди з найкращим рейтингом за підсумками своїх цьогорічних виступів. Серед них й тернопільські "Нива" і ФК "Самбір - Нива-2", які представляють першу і другу ліги чемпіонату України. У них відповідно перший та третій номери рейтингу команд-учасниць. Меморіал Юста-2026 розпочнеться 10/11 січня. Матчі відбуватимуться на штучних футбольних полях стадіонів



імені Богдана Маркевича у Винниках, Львівського фахового коледжу спорту, "Сокіл", "Школяр" у Львові, "Арена-Довге" в Довгому Стрийського району та "Арена Куликів" у Куликові.

Спершу команди поділили на 8 груп. "Нива" гратиме у групі 1, її суперниками стануть: ФК "Новий Розділ", СК "Воля" (Братковичі) і ФК

"Лопатин". ФК "Самбір - Нива-2" виступатиме у групі 3, суперниками тернопільських футболістів будуть: ЛСК "Погонь" (Львів), ФК "Жовква", "Сокіл" (Великі Глібовичі).

Колективи, які посядуть перші та другі місця, вийдуть до 1/8 фіналу. Переможець турніру визначиться у фіналі 28-го лютого.

Знову курс на омолодження?

Лише тернопільська "Нива" пішла на зимову перерву, як на спортивних сайтах почали з'являтися новини про можливі зміни в команді.

А минулого тижня вже й на офіційній сторінці "Ниви" у мережі Фейсбук з'явилися повідомлення, що підтверджують суттєві зміни у тернопільській команді.

Звичайно, що найсуттєвіша та, що головний тренер команди Юрій Вірт та його асистент Олександр Зотов завершили роботу в "Ниви" за обопільною згодою сторін. Нагадаємо, що тренерський штаб очолив "Ниву" у вересні 2024 року. За цей період команда провела 37 офіційних матчів, у яких здобула 13 перемог, 12 разів зіграла внічию та 12 матчів завершила поразкою. За деякою інформацією, новим тренером "Ниви", ймовірно, може стати білоруський фахівець, який нині є керівником тренерського штабу дитячо-юнацької футбольної школи ФК "Львів" Олег Дулуб.



"Нива" також припинила співпрацю із футболістами Дмитром Галадеєм, Юрієм Тлумаком, Андрієм Беєм.

Дмитро Галадей приєднався до тернопільської команди у зимове трансферне вікно 2023 року. Саме "Нива" стала його першою професійною командою, а у жовто-зелених кольорах він провів три роки, виступаючи за клуб до цього зимового вікна. За цей час Дмитро зіграв 63 офіційні матчі, провів на полі 3806 хвилин, забив 15 м'ячів та подарував уболівальникам безліч яскравих емоцій.

Юрій Тлумах приєднався до "Ниви" лише пів року тому. За цей період він провів 18 матчів та відзначився чудовим голом у домашньому матчі проти "Вікторії".

Андрій Бей - один із гравців, що провели найбільше матчів у складі тернопільської "Ниви". Андрій приєднався до команди влітку 2022 року і за цей час провів на полі 91 матч - найбільше серед гравців, які нині залишаються в команді. В останні пів року Андрій переважно виходив на поле з лави запасних, проте зумів відзначитися трьома голами. За даними спортсайтів, у послугах Бея зацікавлений "Агро-бізнес".

Завтра тернопільські біатлоністи стартуватимуть у четвертому етапі Кубка світу

21 грудня у французькому Ансі завершиться третій етап Кубка світу сезону-2025/26.

Хоча українські біатлоністи на перших етапах сезону-2025/26 не здобули нагород, проте як жіноча, так і чоловіча збірні змогли взяти у скарбничку залікові очки. Позиції в Кубку націй важливі для збірних, адже визначають квоту на наступний сезон: місця з 6-го по 10-те дають п'ять особистих квот, а з 11-го по 17-те - чотири. Вже завтра, 8 січня, в німецько-

му Обергофі стартуватиме четвертий етап Кубка світу сезону-2025/26, у чоловічому спринті сподіваємося побачити тернопільських біатлоністів Дмитра Підручного і Віталія Мандзина, а також Антона Дудченка, який виступає за Тернопільську область.

У розкладі змагань: 8. 01. 15:10. Спринт 10 км, чоловіки; 9. 01. 15:15. Спринт 7,5 км, жінки; 10. 01. 13:00. Гонка переслідування 12,5 км, чоловіки; 10. 01. 15:25. Естафета 4x6 км, жінки; 11.01. 12:00. Естафета 4x7,5 км, чоловіки; 11.01. 15:15. Гонка переслідування 10 км, жінки.



27 грудня і 3-4 січня відбулися чергові поєдинки Тернопільської футзальної ліги сезону-2025/26 у Вищій лізі.

Пропонуємо результати поєдинків.

27 грудня. 7 тур. "Вікторія" (Великі Бірки) - "Вікінни" (Вікно) - 4:1; "Поділля-0352" (Велика Березовиця) - "Гермес-7-ФАТ" (Тернопіль) - 4:6; ФК "Тернопіль-Ветеран" - "Сокіл" (Велика Березовиця) - 4:1; "OPEN TECK-SEBN" (Тернопіль) - МФК "Тернопіль" - 1:4.

За підсумками сезону 2025 р. в готельно-діловому комплексі "Ватра" відбулася урочиста церемонія нагородження, у якій взяли участь команди-призери чемпіонату Тернопільської області та ветеранських змагань.

Найкращі футбольні команди та кращих гравців привітав голова Асоціації футболу Тернопільщини Тарас Юрик.

Очілний тернопільського футболу подякував за футбольний рік грав-

Тернопільська футзальна ліга: результати поєдинків Вищої ліги

Окрім того, 28 грудня відбулися два пропущені матчі першого туру. "Вікторія" (Великі Бірки) - ФК "Тернопіль-Ветеран" - 2:5 та "Гермес-7-ФАТ" (Тернопіль) - "Вікінни" (Вікно) - 5:2.

3-4 січня у Вищій лізі відбулися поєдинки 8 та 9 турів.

3 січня. 8 тур "Вікінни" (Вікно) - "Гермес-7-ФАТ" (Тернопіль) - 1:11; "OPEN TECK" (Тернопіль) - "Сокіл" (Велика Березовиця) - 1:4; "Поділля

0352" (Велика Березовиця) - МФК "Тернопіль" - 3:3; ФК "Тернопіль-Ветеран" - "Вікторія" (Великі Бірки) - 5:1.

4 січня. 9 тур "Вікторія" (Великі Бірки) - "OPEN TECK" (Тернопіль) - 8:2; ФК "Тернопіль-Ветеран" - "Вікінни" (Вікно) - 7:2; МФК "Тернопіль" - "Гермес-7-ФАТ" (Тернопіль) - 7:2; "Сокіл" (Велика Березовиця) - "Поділля 0352" (Велика Березовиця) - 6:1.

Нагородили

цям, тренерам, керівникам команд, головам громад, спонсорам, меценатам, уболівальникам та всім тим, хто долучився до проведення футбольних змагань на Тернопільщині.

Опісля Тарас Юрик при допомозі ведучого футбольного свята Сергія Фалендиша вручили футболістам, тренерам та керівництвом команд заслужені нагороди - медалі, грамоти, кубки та цінні подарунки.

Кульмінацією дійства стало нагородження кращих з кращих за підсумками чемпіонату Тернопільської області 2025 року.

найкращих

Отож, чемпіонат області. Найкращі. Воратар - Тарас Тарашук (ФК "Збарж").

Захисник - Андрій Труш (ФК "Борщів").

Півзахисник - Станіслав Симчук ("Галич").

Бомбардир - Тарас Гром'як ("Агрон").

Кращий тренер року - Сергій Богородиченко ("Агрон") - 20 м'ячів.

Кращий гравець року - Тарас Гром'як ("Агрон").

"Золотий" матч: ФК "Борщів" - "Агрон" (Великі Гаї) - 0:1.

Адміністрація ПрАТ
"Тернопільміськгаз"

На ювілейній ноті

Життєміром стала журналістика

65-й січень прийшов у життя заслуженого журналіста України Миколи Шота.
Свій день народження він зустрів у другий Святвечір.

Його життєміром стала журналістика. Як пише в одній зі своїх книг, здається, й читати навчився не з абетки, а саме з газет. Батьки - сільські трударі, нехай і не дуже мали часу на читання преси, але завжди передплачували кілька газет, передусім "районку" та обласну. Вже у шостому-сьомому класі закортіло й самому щось написати до редакції. Спочатку замітки надсилав у всеукраїнську піонерську "Зірку", якась навіть з'явилася на її шпальті. Але цей матеріал не зберіг. Миколина професійна зоря засвітила рівно 50 років тому, даруйте за тавтологію, саме в Яворівській районній газеті "Зоря" на Львівщині. Пломінь цей запалила замітка з чотирьох абзаців "Творчість аматорів сцени", що розповіла про концерт у селі Вільшаниця, де він народився. Це - початок мірила його життя, його покликання, професії, якій залишився вірним, незважаючи ні на що.



данню "Біблія борщу" Світлани Короненко, що побачило світ у київському видавництві "Ярослав Вал".

Працював й на державному телебаченні, і в "Урядовому кур'єрі", талановитого журналіста водночас запрошували за сумісництвом очолювати деякі газети, що видавали в Тернополі. Так, він стояв біля витоків заснування чи творив нове обличчя таких видань, як "Досє 02", "Університетська газета" та "Медична академія". До слова, й тепер ось уже 26 років поспіль він є редактором газети Тернопільського національного медичного університету імені Івана Горбачевського "Медична академія".

22 січня 2019 року Указом Президента України Миколі Шоту присвоєно почесне звання заслуженого журналіста України. До того часу він уже був нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, численними грамотами та відзнаками Тернопільських облдержадміністрації та обласної міської ради, а також Національної спілки журналістів України. 2013 року його було визнано "Людиною року" Тернопільщини. 2015 року став лауреатом обласної журналістської премії імені Володимира Здорова, а нещодавно й Всеукраїнської літературно-мистецької премії імені братів Богдана та Левка Лепких. Удостоївся також 2018 року відзнаки "Ora et Labora" ("Молися та працюй") та торік - "За заслуги в розвитку освіти, науки та економіки" Академії соціального управління та Фонду реєстрації неординарних ідей й проєктів.

Вітаючи Миколу Шота з прекрасною датою його життя, зичимо відомому журналістові насамперед міцного здоров'я, добра, щасливих літ, невичерпного натхнення, подальшого завзяття на творчих просторах!

Олег ПІДГАЙНИЙ

На світликах: заслужений журналіст України Микола Шот; заслужений журналіст України Микола Шот та Голова УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук);



нарію, а й ведучим спільних тематичних вечорів, яке знімало Львівське телебачення. Цей досвід потім знадобиться Миколі, коли почне працювати на Тернопільському державному телебаченні редактором, а згодом і головним редактором.

З лютого 2004 року Микола Шот - власний кореспондент газети "Урядовий кур'єр" у Тернопільській області. 20 років пропрацював у цьому виданні, ставши популяризатором краю у всеукраїнському обшарі. На основі деяких матеріалів, що побачили світ на сторінках цього видання, до друку підготував книги

"Тихий смуток душі" (2003 р.), "На пагорбі долі" (2013 р.), "Життємір" (2021 р.). Нещодавно запропонував нову книгу "Вогнечас", яка теж складена переважно з інтерв'ю, кореспонденцій, публіцистичних виступів, що останніми роками друкував в "Урядовому кур'єрі". Захотілося репрезентувати й кілька матеріалів, що були опубліковані й в інших виданнях. Книги сповнені великої любові до України, до своїх країв і розраховані на різні верстви читачів. Пан Микола також 2012 року упорядкував до друку книгу "Борщ сили й здоров'я". Вона ввійшла торік до масштабного ви-

за підручниками, повторював шкільну програму, аби успішно скласти вступні екзамени до університету. Цього разу доля виявилася прихильною до нього. І знову довелося не лише, як-то кажуть, гризти граніт науки, а й готувати матеріали передусім до університетської "багатотиражки" та обласної "молодіжки". Адже його студентська група мала п'ять років співдружності з молодіжною бригадою Львівського ізоляторного заводу. Спільно творили літопис своїх підрозділів, висвітлювали спільні заходи, яких було чимало й багато цікавих. Випадало навіть бути не лише автором сце-

Цю замітку він береже й досі, як і чимало інших матеріалів, що побачили світ у 1970-х роках у тодішній "Зорі". Пан Микола енергійно дописував у шкільні роки до цього видання, був активним учасником клубу "Робітькор", що діяв при редакції газети. Цей доробок представив 1978 року й на творчий конкурс під час вступу на факультет журналістики Львівського державного (нині - національного) університету імені Івана Франка. Не добравши одного бала з англійської мови, на жаль, не став студентом. Кілька місяців попрацював на Яворівському гірничо-хімічному комбінаті, а в травні 1979 року довелося збиратися у солдати. Два роки відслужив у Білорусі. Але, на щастя, це були не лише суворі чи сірі армійські будні, а й два роки журналістської праці. Адже він активно співпрацював з дивізійною газетою "Боевой призыв". Водночас дописував і до улюбленої "Зорі", обласних газет і навіть "Молоді України".

З армії пан Микола повернувся у найвищому тодішньому солдатському (рядовому) званні - старшина, а також з мрією навчатися на факультеті журналістики. У спокотні червневі та липневі дні сидів

Хорова капела "Зоринка" з Тернополя, яку очолює Анжела Доскош, першою серед українських хорів заспівала різдвяні колядки у сенаті Італії та виступила на "Радіо Ватикан". До слова, народній хорівій капелі "Зоринка" уже 45 років з дня заснування.

З різдвяною колядою у сенаті Італії та жар-птицею в Лондоні

кордоном. Також на запрошення "Радіо Ватикан" літургійний спів хору транслювали в онлайн-режимі під час меси та після її завершення", - йдеться у повідомленні міської ради.

"Зоринка" виконала різдвяні колядки, зокрема всесвітньо відомий "Щедрик". Італійський Сенат нагородив учасників хору брон-

зовими пам'ятними медалями "За опір".

Ще одна подія відбулася в Англії. На Даунінг-стріт у Лондоні біля резиденції британського прем'єр-міністра верхівку ялинки прикрасили іграшкою з Тернополя. Білу жар-птицю на фоні зірки виготовили вручну. Власниця етномайстерні Вікторія Колодій

підтвердила, що іграшка на верхівці ялинки в Лондоні - з їхньої колекції.

За її словами, які цитує "Суспільне. Тернопіль", таким чином Файне місто популяризує український крафт за кордоном: "Декораторка з Лондона, яка прикрашає ялинку прем'єра на Даунінг-стріт, 10, є нашою клієнткою вже кілька років. Свого часу наші вироби були в тренді найбільшої в Європі виставки подарунків і декору в Франкфурті - Christmas word. Вона дізналася про нас звідти".

У дописі на сторінці британського посольства йдеться, що жар-птиця на верхівці ялинки є українським символом світла, оновлення та життєдайної сили сонця: "Колись вірили, що її пір'я приносить захист, натхнення та удачу тим, хто їх знаходить. У теперішні часи темряви жар-птиця на ялинці Даунінг-стріт є постійним нагадуванням про стійкість, силу та надію України".



Естрадний дитячий ансамбль Лановецької музичної школи представив Україну на міжнародній сцені в Німеччині, взявши участь у підсумковому річному концерті з нагоди 1050-річчя міста Лінген.

Виступ відбувся на сцені театру Вільгельмсбюе, де юні музиканти грали разом із симфонічним оркестром із Франції та камерним оркестром Лінгена. Участь ансамблю у святковому концерті стала можливою завдяки партнерству між Лановецькою міською радою та міською радою Лінгена. Такі культурні обміни, наголошують у громаді, сприяють розвитку талановитої молоді та допомагають гідно представляти Україну за кордоном.



«В обіймах казок»

П'ятикласник Шумського ліцею Марко Бурчинський став лауреатом першої премії II Всеукраїнського двотурового конкурсу мистецтв "Підсумки мистецького року", який відбувся у Києві.

Його творча робота "В обіймах казок" - серед найкращих. "Чудовий талант ліцеїста, наполегливість і любов до мистецтва принесли заслужений успіх та стали справжньою гордістю нашого ліцею", - йдеться у повідомленні Шумського ліцею.

Готувала учня до конкурсу викладачка Олена Пилипчук, яка також отримала подяку організаторів за плідну творчу співпрацю та збереження і розвиток культури.

Друзі нашої газети

Завершили рік із новими здобутками



Останні дні грудня минулого року виявилися плідними на нагороди для друзів нашого видання - доктора історичних наук, професора ТНПУ ім. В. Гнатюка Миколи Москалюка і депутата Тернопільської обласної ради, краєзнавця, фалериста, філателіста, викладача ТВПУ ресторанного сервісу і торгівлі Михайла Тимошика.



нальної культури, відродження історичної пам'яті та формування національної свідомості став лауреатом Всеукраїнської просвітницької премії імені Бориса Грінченка, а Микола Москалюк за збереження історичної пам'яті, традицій та розвитку культури отримав відзнаку Українського фонду культури імені Бориса Олійника. Окрім того, приємно повідомити, що обидва дослідники стали "Почесними краєзнавцями" Національної спілки краєзнавців України.

Тож щиро вітаємо їх зі здобутками та зичимо нових звершень і досягнень на ниві української історії та культури.

Понад 200 дзвіночків дзвенять на Тернопіллі

На одному з тернопільських ринків серед побутової техніки та різних дрібних товарів можна побачити рядок дзвіночків - це частина колекції місцевого жителя Михайла Наливайка, яка налічує понад дві сотні експонатів.

Про цю колекцію, яку тернополянин збирає з 1990-х років, розповів тернопільське видання новин "Терен". Михайло Наливайко десяти років торгує на ринку різними речами та антикваріатом. У 1990-х роках він працював на Тернопільському бавовняному комбінаті, однак через нестабільну роботу змушений був паралельно виходити на ринок. Зарплату тоді часто видавали тканиною, а люди продавали все, що мали вдома. Саме в ті роки чоловік почав

звертати увагу на дзвіночки, які приносили разом зі старими речами, зокрема кінською упряжжю. Серед них траплялися польські й австрійські зразки, що добре збереглися.

Спершу дзвіночки доводилося продавати або обмінювати, адже гроші були потрібні для життя. Лише з початку 2000-х років з'явилася можливість залишати частину знахідок для власної колекції. За словами чоловіка, однакові дзвіночки він обмінював, а рідкісні - зберігав.

Сьогодні серед експонатів є дзвіночки з Іспанії, Англії, Єгипту та інших країн. Траплялися й вироби з дорогоцінних металів, а також дзвіночки, які використовували в готелях для виклику персоналу.

Окрім дзвіночків, на прилавку Михайла Наливайка можна побачити монети, ордени, медалі та інший антикваріат. Колекційні дзвіночки він продавати не поспішає, однак готовий обмінювати їх.

Чоловік також розповідає, що в різних культурах дзвіночки мали символічне значення: ними відганяли злих духів, викликали прислугу або поспішали про прихід коляди. В Україні їх традиційно використовували під час різдвяних обходів із вертепом, щоб сповістити про добру новину.

Нині ж, за словами колекціонера, дзвіночки дедалі рідше з'являються на ринках, але інтерес до них залишається - як до предметів із власної історії та пам'яттю різних епох.

